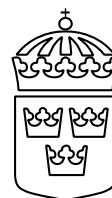


Regeringens proposition

2019/20:175



Skattereduktion för boende i vissa glest
befolkade områden – regional skattereduktion

Prop.
2019/20:175

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 11 juni 2020

Stefan Löfven

Magdalena Andersson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att en regional skattereduktion ska införas. Förslaget innebär att fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i vissa uppräknade kommuner, främst i Norrland och nordvästra Svealand, har rätt till en skattereduktion med 1 675 kronor per år att räkna av mot kommunal inkomstskatt. Den som saknar folkbokföring i Sverige, men som är obegränsat skattskyldig här och betalar kommunal inkomstskatt i en kommun som omfattas av förslaget, kan också ta del av skattesänkningen.

Fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för, t.ex. enskilda näringsidkare och delägare i handelsbolag, har också rätt till skattereduktion under förutsättning att reduktionen uppfyller villkoren för att utgöra ett stöd av mindre betydelse enligt EU:s regelverk om sådant stöd. För dessa personer införs genom förslaget en skyldighet att i inkomstdeklarationen ange om andra stöd av mindre betydelse har tagits emot under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. Skyldigheten gäller dock endast om det stöd som har tagits emot överstiger 150 000 kronor.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 december 2020, men tillämpas från och med det beskattningsår som infaller efter den 31 december 2019.

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt	5
2.2	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	7
2.3	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	10
3	Ärendet och dess beredning	12
4	Bakgrund och gällande rätt	12
4.1	En sammanhållen landsbygdspolitik	12
4.2	Statligt regionalt investeringsstöd till vissa stödområden	13
4.3	Regionala stimulansåtgärder inom skatteområdet	13
4.4	EU:s regler om statligt stöd	15
5	Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden	17
5.1	En regional skattereduktion införs	17
5.2	Vilka som kan få regional skattereduktion	20
5.3	Skattereduktionens storlek och hur avräkning ska göras	25
5.4	Stöd av mindre betydelse	27
5.5	Skattskyldiga med verksamhet inom flera sektorer	28
6	Skatteförfarandet	29
6.1	Preliminärskatteavdrag	29
6.2	Uppgiftsskyldighet för fysiska personer som har ett företag	31
7	Personuppgiftsbehandling	33
8	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	35
9	Konsekvensanalys	36
10	Författningskommentar	39
10.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt	39
10.2	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	40
10.3	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	42
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden (regional skattereduktion)	44
Bilaga 2	Promemorians lagförslag	45
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	53
Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag	54

Bilaga 5	Lagrådets yttrande	61	Prop. 2019/20:175
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 juni 2020.....	63	

Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 10 § lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

10 §¹

Vid beräkning av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna ska den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna respektive den del som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna beräknas var för sig. Den statliga och kommunala inkomstskatt som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna (intäktsposter efter avdrag för kostnadsposter) ska anses utgöra så stor del av den skattskyldiges hela statliga respektive kommunala inkomstskatt på förvärvsinkomst, beräknad utan avräkning, som de utländska förvärvsinkomsterna utgör av den skattskyldiges sammanlagda förvärvsinkomst före allmänna avdrag, grundavdrag och sjöinkomstsvdrag. Motsvarande gäller i tillämpliga delar vid beräkning av den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion. Skattereduktion enligt 67 kap. 5–9 d §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion. Skattereduktion enligt 67 kap. 5–9 d, 34 och 35 §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

Om en skattskyldig enligt 2 § första stycket 4 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska betala avkastningsskatt gäller följande. Vid beräkningen av spärrbeloppet ska, vid bestämmande enligt första stycket av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska

¹ Senaste lydelse 2017:1203.

Prop. 2019/20:175 inkomsterna, avkastningsskatt likställas med statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
2. Lagen tillämpas första gången för det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

2.2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) Prop. 2019/20:175

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 1 kap. 11 § och 67 kap. 1 och 2 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas två nya paragrafer, 67 kap. 34 och 35 §§, en ny bilaga, bilaga 67, och närmast före 67 kap. 34 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 §²

Bestämmelser om hur skatten ska beräknas finns i 65 kap.

Bestämmelser om beräkning av skatt på ackumulerad inkomst finns i 66 kap.

Bestämmelser om skatte-
reduktion för underskott av kapital,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, allmän pensionsavgift,
sjöinkomst, hushållsarbete, gåva
och mikroproduktion av förnybar el
finns i 67 kap.

Bestämmelser om skatte-
reduktion för underskott av kapital,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, *boende i vissa områden*
(*regional skattereduktion*), allmän
pensionsavgift, sjöinkomst, hus-
hållsarbete, gåva och mikro-
produktion av förnybar el finns i
67 kap.

67 kap.

1 §³

I detta kapitel finns bestämmelser
om skattereduktion för fysiska
personer i 2–33 §§ och för juridiska
personer i 2 och 27–33 §§.

I detta kapitel finns bestämmelser
om skattereduktion för fysiska
personer i 2–35 §§ och för juridiska
personer i 2 och 27–33 §§.

Skattereduktion ska anges i hela krontal så att öretal faller bort.

2 §⁴

Skattereduktion ska göras för
sjöinkomst, allmän pensionsavgift,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, underskott av kapital,
hushållsarbete, gåva och mikro-

Skattereduktion ska göras för
sjöinkomst, allmän pensionsavgift,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, *boende i vissa områden*
(*regional skattereduktion*), under-
skott av kapital, hushållsarbete,

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2019:454.

³ Senaste lydelse 2019:454.

⁴ Senaste lydelse 2019:454.

Prop. 2019/20:175 produktion av förnybar el i nu nämnd ordning.

Skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt som beräknats enligt 65 kap., mot statlig fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt samt mot kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Skattereduktion enligt 5–9 d §§ ska dock räknas av endast mot kommunal inkomstskatt.

gåva och mikroproduktion av förnybar el i nu nämnd ordning.

Skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt som beräknats enligt 65 kap., mot statlig fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt samt mot kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Skattereduktion enligt 5–9 d, 34 och 35 §§ ska dock räknas av endast mot kommunal inkomstskatt.

Regional skattereduktion

34 §

Rätt till skattereduktion med 1 675 kronor har fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i en kommun som anges i bilaga 67.

Rätt till skattereduktion har även obegränsat skattskyldiga som saknar folkbokföring i Sverige den 1 november året före beskattningsåret, om hemortskommunen är en sådan som anges i bilaga 67.

35 §

Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse i den mening som avses i 32 och 33 §§.

Dödsbon har inte rätt till skattereduktion för senare år än det år då dödsfallet inträffade.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
 2. Lagen tillämpas första gången för det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

Kommuner som avses i 67 kap. 34 §:

Dalarnas län: Avesta, Gagnefs, Hedemora, Leksands, Ludvika, Malung-Sälens, Mora, Orsa, Rättviks, Smedjebackens, Sätters, Vansbro och Älvdalens kommuner.

Gävleborgs län: Bollnäs, Hudiksvalls, Ljusdals, Nordanstigs, Ockelbo, Ovanåkers och Söderhamns kommuner.

Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds, Åre och Östersunds kommuner.

Norrbottnens län: Arjeplogs, Arvidsjaur, Bodens, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Piteå, Älvsbyns, Övertorneå och Övertorneå kommuner.

Värmlands län: Arvika, Eda, Filipstads, Hagfors, Munkfors, Storfors, Sunne, Säffle, Torsby och Årjängs kommuner.

Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Nordmalings, Norsjö, Robertsfors, Skellefteå, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns, Vännäs och Åsele kommuner.

Västernorrlands län: Härnösands, Kramfors, Sollefteå, Timrå, Ånge och Örnsköldsviks kommuner.

Västra Götalands län: Bengtsfors, Dals-Eds, Färgelanda, Melleruds och Ämåls kommuner.

Prop. 2019/20:175 2.3 Förslag till lag om ändring i
skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

Dels att 31 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 31 kap. 33 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om

- uppgifter som ska lämnas i samtliga inkomstdeklarationer (2 och 3 §§),
- uppgifter som fysiska personer och dödsbon ska underrättas om och godkänna eller lämna (4 och 5 §§),
- uppgift som ska lämnas om inkomstslaget tjänst (6 §),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget näringsverksamhet (7–15 a §§),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget kapital (16–19 b §§),
- uppgift om tillkommande belopp (20 §),
- uppgifter om vissa andelsavyttringar m.m. (21–24 §§),
- uppgifter för beräkning av egenavgifter (25 och 26 §§),
- uppgifter som fåmansföretag samt företagsledare och delägare ska lämna (27–29 §§),
- uppgift om tillskott och uttag (30 §),
- uppgift om betalning till utlandet (31 §),
- uppgift som ekonomiska föreningar ska lämna (32 §),
- uppgifter om skattereduktion (33–33 b §§), och
- uppgifter om prissättningsbesked (34 §).

33 c §²

En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

1. *uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i*
 - *kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämp-*

¹ Senaste lydelse 2019:129.

² Tidigare 33 c § upphävd genom 2019:129.

ningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, Prop. 2019/20:175

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, och

2. de övriga uppgifter om sådant stöd som avses i 1 som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
 2. Lagen tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2020.

I budgetpropositionen för 2020 (prop. 2019/20:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor avsnitt 12.5) aviserade regeringen att den under 2020 avser att återkomma med ett förslag om en skattereduktion för boende i kommuner som i sin helhet ingår i stödområde A eller B. Den offentligfinansiella effekten av förslaget är beaktad i inkomstberäkningen för 2020–2022. Förslaget bedöms kunna träda i kraft under 2020, och gälla för hela beskattningsåret.

Inom Finansdepartementet har promemorian Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden (regional skattereduktion) utarbetats. En sammanfattning av promemorians förslag finns i *bilaga 1* och promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2020/00307/S1).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 14 maj 2020 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 4*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Lagrådets yttrande behandlas i avsnitt 5.1. I förhållande till lagrådsremissen har det gjorts en mindre språklig ändring.

4 Bakgrund och gällande rätt

4.1 En sammanhållen landsbygdspolitik

Riksdagen har beslutat om ett övergripande mål för den sammanhållna landsbygdspolitiken (prop. 2017/18:179, bet. 2017/18:NU19, rskr. 2017/18:360). Det övergripande målet har definierats som en livskraftig landsbygd med likvärdiga möjligheter till företagande, arbete, boende och välfärd som leder till en långsiktigt hållbar utveckling i hela landet. Utöver det har regeringen beslutat om följande tre delmål:

- Landsbygdernas förmåga att ta till vara förutsättningarna för företagssamhet och sysselsättning är långsiktigt hållbar, samtidigt som miljömålen nås. Landsbygderna bidrar till en positiv utveckling av Sveriges ekonomi.
- Landsbygderna bidrar till att stärka Sveriges konkurrenskraft i en utveckling mot en cirkulär, biobaserad och fossilfri ekonomi och till ett hållbart nyttjande av naturresurserna samt till att relevanta miljö-kvalitetsmål uppfylls.
- Likvärdiga förutsättningar för människor att arbeta, bo och leva i landsbygderna.

Av budgetpropositionen för 2020 framgår vidare att regeringens mål är att politiken för areella näringar, landsbygd och livsmedel ska bidra till en hållbar utveckling vad gäller t.ex. arbete, tillväxt, välfärd och miljö i alla delar av landet – i Sverige ska alla kunna leva och förverkliga sina

drömmar, oavsett var man bor. Regeringen vill se en levande och växande landsbygd med konkurrenskraftiga gröna näringar, jobb och företag samtidigt som värdefull miljö skyddas. Den sammanhållna landsbygdspolitiken ska ses som en plattform utifrån vilken beslut och åtgärder för att göra det möjligt att bo, leva och arbeta på landsbygderna ska utformas (prop. 2019/20:1, utg.omr. 23 s. 62 f.).

4.2 Statligt regionalt investeringsstöd till vissa stödområden

Det är i vissa fall möjligt för staten att ge stöd till vissa delar av landet. I fråga om stöd till näringslivet tillhör vissa kommuner och kommundelar det som benämns stödområde A eller stödområde B enligt bilagan till förordningen (1999:1382) om stödområden för vissa regionala företagsstöd. Den stödkarta som följer av förordningen grundar sig på Europeiska kommissionens riktlinjer för statligt regionalstöd för 2014–2020 och är godkänd av kommissionen. Det innebär att regionalt investeringsstöd under vissa förutsättningar kan beviljas företag i dessa områden enligt kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget och förordning (2015:211) om statligt stöd till regionala investeringar. Se närmare nedan angående EU:s regler om statligt stöd (avsnitt 4.4).

Enligt den svenska förordningen ingår följande kommuner helt eller delvis i stödområde A eller B. *Dalarnas län*: Avesta, Borlänge (ej tätort), Falu (ej tätort), Gagnef, Hedemora, Leksand, Ludvika, Malung-Sälen, Mora, Orsa, Rättvik, Smedjebacken, Säter, Vansbro och Älvdalen. *Gävleborgs län*: Bollnäs, Hudiksvall, Ljusdal, Nordanstig, Ockelbo, Ovanåker och Söderhamn. *Jämtlands län*: Berg, Bräcke, Härjedalen, Krokom, Ragunda, Strömsund, Åre och Östersund. *Norrbottnens län*: Arjeplog, Arvidsjaur, Boden, Gällivare, Haparanda, Jokkmokk, Kalix, Kiruna, Luleå (ej tätort), Pajala, Piteå, Älvsbyn, Övertorneå och Överkalix. *Värmlands län*: Arvika, Eda, Filipstad, Hagfors, Munkfors, Storfors, Sunne, Säffle, Torsby och Årjäng. *Västerbottens län*: Bjurholm, Dorotea, Lycksele, Malå, Nordmaling, Norsjö, Robertsfors, Skellefteå, Sorsele, Storuman, Umeå (ej tätort), Vilhelmina, Vindeln, Vännäs och Åsele. *Västernorrlands län*: Härnösand, Kramfors, Sollefteå, Sundsvall (ej tätort), Timrå, Ånge och Örnsköldsvik. *Västra Götalands län*: Bengtsfors, Dals-Ed, Färgelanda, Mellerud och Åmål.

4.3 Regionala stimulansåtgärder inom skatteområdet

I syfte att stimulera utvecklingen och bidra till fler arbetstillfällen finns i dag flera olika former av regionala skattelättnader och nedsättningar av socialavgifter.

Arbetsgivare, enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag som är verksamma i 43 angivna kommuner eller delar av kommuner i Norrland och västra Svealand får göra avdrag vid beräkningen av socialavgifter och allmän löneavgift enligt lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980).¹

Syftet med avdraget är att stimulera småföretagandet och att bidra till god service i de delar av landet som har de största geografiska lägesnackdelarna med bl.a. långa avstånd, liten hemmamarknad, sämre tillgång på service, låg befolkningstäthet och ogynnsamma klimatförhållanden (prop. 2001/02:45 s. 36).

Bestämmelserna i lagen innebär i huvudsak att företag som är verksamma i området ges ett avdrag med 10 procent av avgiftsunderlaget vid beräkningen av den allmänna löneavgiften, arbetsgivaravgifterna och egenavgifterna. För arbetsgivare uppgår avdraget till högst 7 100 kronor per månad och för enskilda näringsidkare till högst 18 000 kronor per år.

Nedsatt energiskatt för hushåll och tjänstesektor i vissa delar av norra Sverige

El som förbrukas av hushåll eller företag inom tjänstesektorn i vissa delar av norra Sverige beskattas med 9,6 öre lägre skatt per kilowattimme än gällande skattesats.

Nedsättningen motiverades av det allmänt högre energibehovet för uppvärmning i norra Sverige. Den särskilda skattelättnaden är tillämplig för förbrukning som sker i ett i lagen utpekad geografiskt område. Nedsättningen gäller för sammanlagt 47 kommuner och följer rådets genomförandebeslut (EU) 2017/2409.²

Lägre fordonsskatt i vissa kommuner

Enligt 2 kap. 11 § vägtrafikskattelagen (2006:227), förkortad VSL, ska fordonsskatt för personbilar klass I som hör hemma i vissa kommuner betalas endast till den del fordonsskatten för ett skatteår överstiger

¹ Nedsättningen gäller för följande kommuner och delar av kommuner: Norrbottens län: Arvidsjaurs, Arjeplogs, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Älvsbyns, Övertorneå kommuner samt Edefors och Gunnarsbyns församlingar i Bodens kommun och f.d. Markbygdens kyrkobokföringsdistrikt i Piteå kommun. Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns och Åsele kommuner samt Fällfors, Jöns och Kalvträsk församlingar i Skellefteå kommun. Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds, Åre och Östersunds kommuner. Västernorrlands län: Sollefteå och Ånge kommuner, Holms och Lidens församlingar i Sundsvalls kommun samt Anundsjö, Björna, Skorpeds och Trehörningsjö församlingar i Örnsköldsviks kommun. Gävleborgs län: Ljusdals kommun. Dalarnas län: Malung-Sälens, Orsa, Vansbro och Älvdalens kommuner samt Venjans och Våmhus församlingar i Mora kommun. Värmlands län: Torsby kommun. Med församlingar avses de territoriella församlingar som fanns den 31 december 1999.

² Nedsättningen gäller för samtliga kommuner i Norrbottens, Västerbottens och Jämtlands län samt för Sollefteå, Ånge och Örnsköldsviks kommuner i Västernorrlands län, Ljusdals kommun i Gävleborgs län, Malung-Sälens, Mora, Orsa och Älvdalens kommuner i Dalarnas län och Torsby kommun i Värmlands län.

384 kronor. En personbil anses höra hemma i den kommun där den skattskyldiga har sin adress enligt vägtrafikregistret när skattskyldigheten av görs enligt 5 kap. 2 § VSL. Berättigad till avdraget är den som är registrerad som ägare till en bil som hör hemma i någon av de kommuner som anges i bilaga 1 till VSL.

Subventionen för fordonsägare i glesbygden (glesbygdsavdraget), infördes 1979 i samband med en bensinskatt höjning. Avsikten var att kompensera fordonsägare i glesbygden för bensinskatt höjningen. Kompensationen utformades som en nedsättning av fordonsskatten i de kommuner som ingick i de dåvarande stödområdena 5 och 6 (prop. 1979/80:109). Vid införandet av VSL 2006 behölls avdraget för dessa kommuner även i det nya fordonsskattesystemet. Skälen för detta var att det ansågs viktigt att stimulera den regionala utvecklingen i delar av Sverige där medborgare och företag har ökade kostnader till följd av bl.a. långa transportavstånd, liten hemmamarknad, låg befolkningstäthet och kallt klimat (prop. 2005/06:65 s. 92 f.). Avdraget gäller för personbilar klass I och i sammanlagt 36 kommuner.³

4.4 EU:s regler om statligt stöd

Allmänt om statligt stöd

Artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget, innehåller bestämmelser om statligt stöd. Utgångspunkten är ett principiellt förbud mot statsstöd som påverkar handeln mellan medlemsstaterna och som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion. Lättnader från skatter eller avgifter för en urskiljbar grupp företag anses som indirekta stöd som också omfattas av stödreglerna.

Statsstödsreglerna vilar på ett system med förhandsgranskning. Enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget ska medlemsstaterna anmäla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder till kommissionen. Medlemsstaten får inte genomföra en stödåtgärd förrän kommissionen har uttalat sig om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden (genomförandeförbudet).

Det finns undantag från ordningen med förhandsgranskning. I rådets förordning (EU) 2015/1588 av den 13 juli 2015 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd har kommissionen bemyndigats att för vissa typer av stöd utfärda bestämmelser om undantag från skyldigheten i artikel 108.3 att anmäla stödåtgärder i förväg. I enlighet med bemyndigandet har kommissionen utfärdat förordningar med bestämmelser om bl.a. regionalstöd och stöd av mindre betydelse.

³ Avdraget avser följande kommuner: Norrbottens län: Arjeplogs, Arvidsjaurs, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Älvsbyns, Överkalix och Övertorneå kommuner. Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns, Vännäs och Åsele kommuner. Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds och Åre kommuner. Västernorrlands län: Sollefteå och Ånge kommuner. Gävleborgs län: Ljusdals kommun. Dalarnas län: Malung-Sälens, Vansbro och Älvdalens kommuner. Värmlands län: Torsby kommun.

Prop. 2019/20:175 Regler om regionalstöd finns i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, förkortad GBER. Enligt GBER får regionalt investeringsstöd beviljas i stödområden, dvs. områden som anges i en för perioden godkänd regionalstödkarta (artikel 2.27). Den stödkarta som Sverige är indelat i innehåller glest befolkade och angränsande områden. Enligt GBER är regionalt investeringsstöd främst avsett att användas för nyinvesteringar. Regionalt driftstöd kan under vissa förutsättningar ges i bl.a. områden som enligt GBER är glest eller mycket glest befolkade. I glest befolkade områden kan regionalt driftstöd utgå som en kompensation för merkostnaderna för transport av varor som har tillverkats och/eller vidarebearbetats i områden som är berättigade till driftstöd (artiklarna 13, 14 och 15). Driftstöd får inte betalas ut till företag som är föremål för ett oreglerat återbetalningskrav till följd av ett kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden (artikel 1.4).

Bestämmelser om stöd av mindre betydelse, s.k. de minimis-stöd, finns bl.a. i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. För sektorn för primärproduktion av jordbruksprodukter (jordbrukssektorn) och fiskerisektorn gäller särskilda regler, se kommissionens förordning (EU) 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn samt kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

Närmare om regelverket för stöd av mindre betydelse

Stödåtgärder som lämnas i enlighet med kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse anses inte uppfylla kriterierna för statsstöd i EUF-fördraget och omfattas därför inte av anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i fördraget.

För att ett stöd ska anses vara ett stöd av mindre betydelse får det totala stöd som beviljas ett enda företag som huvudregel inte överstiga 200 000 euro under en period om tre beskattningsår (det s.k. individuella taket), se artikel 3.2 i förordning nr 1407/2013. För vägtransportsektorn gäller ett lägre individuellt tak om 100 000 euro, se artikel 3.2 i förordning nr 1407/2013. Även för jordbruks- och fiskerisektorerna gäller lägre individuella tak om 20 000 euro för jordbrukssektorn och 30 000 euro för fiskeri- och vattenbrukssektorn, se artikel 3.2 i förordning nr 1408/2013 och artikel 3.2 i förordning nr 717/2014. Perioden på tre beskattningsår fastställs på grundval av de beskattningsår som används av företaget i den berörda medlemsstaten, se artikel 3.5 i förordning nr 1407/2013.

Vid tillämpning av kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse omfattar begreppet "företag" varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och oavsett hur den finansieras. Ekonomisk verksamhet utgörs i sin tur av all verksamhet som består i att erbjuda varor eller tjänster på en viss marknad. Det gäller

oavsett om verksamheten bedrivs med vinstsyfte eller inte. Huruvida en stödmottagare ska anses vara ett företag i den mening som avses i regelverket för de minimis-stöd avgörs från fall till fall.

Kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse gäller företag inom flertalet sektorer, se t.ex. artikel 1 i förordning nr 1407/2013. Det är den verksamhet som bedrivs i företaget som är avgörande för bedömningen av vilken förordning om stöd av mindre betydelse som är tillämplig. Om ett företag bedriver verksamhet inom flera sektorer som omfattas av regelverket för de minimis-stöd, t.ex. inom såväl skogs- som jordbrukssektorn, kan stöd av mindre betydelse lämnas enligt förordning nr 1407/2013 för skogssektorn. Det förutsätter dock att berörd medlemsstat på lämpligt sätt, t.ex. genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, ser till att verksamheterna inom de sektorer som undantas från tillämpningsområdet för förordning nr 1407/2013 inte omfattas av stöd av mindre betydelse som beviljats i enlighet med förordningen, se artikel 1.2 i förordning nr 1407/2013.

Den stödgivande myndighetens ansvar

Den stödgivande myndigheten får lämna ett stöd av mindre betydelse bara om villkoren i kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse är uppfyllda, se t.ex. artikel 6.3 i förordning nr 1407/2013. I avsaknad av ett centralt register för stöd av mindre betydelse sker kontrollen mot bakgrund av uppgifter från företagen, se artikel 6.1 i förordning nr 1407/2013. Om stödet överskrider tillämpligt tak, omfattas det inte av regelverket. Den stödgivande myndigheten är skyldig att informera företagen om stödets karaktär av stöd av mindre betydelse genom att uttryckligen hänvisa till det regelverk som är tillämpligt.

5 Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden

5.1 En regional skattereduktion införs

Regeringens förslag: En regional skattereduktion införs för boende i vissa glest befolkade områden i främst Norrland och nordvästra Svealand.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inget att invända mot att förslaget genomförs. Bland dessa kan nämnas *Datainspektionen*, *Konkurrensverket* och *Skatteverket*. Förslaget avstyrks av *Akademikerförbundet SSR*, *Landsorganisationen i Sverige (LO)*, *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* och *Näringslivets Skattedelegation (NSD)*, till vilken *Svenskt Näringsliv* ansluter sig.

Flera remissinstanser har lämnat synpunkter på promemorians förslag. *Hela Sverige ska leva*, *Länsstyrelsen i Norrbottens län* och *Länsstyrelsen i Värmlands län* tillstyrker förslaget, men anser att åtgärden behöver

Prop. 2019/20:175 kombineras med andra insatser för att uppnå avsedd effekt. LO stödjer ambitionen om mer rättvisa ekonomiska villkor för boende i glest befolkade områden, men avstyrker förslaget och menar att Sverige i stället behöver en bred skattereform och ökade statliga resurser till välfärden. Även Akademikerförbundet SSR och TCO avstyrker förslaget och anser att andra åtgärder behöver prioriteras framför en regional skattesänkning. *Lantbrukarnas riksförbund (LRF)* anser att åtgärden är ett litet steg i rätt riktning, men efterfrågar en skattereform som minskar skattetrycket generellt i hela Sverige. *Sveriges Kommuner och Regioner (SKR)* är tveksamma till om åtgärden ger någon faktisk verkan och föreslår att regeringen i stället ska överväga åtgärder som leder till positiva effekter för kommuner med svaga utvecklingsförutsättningar i hela landet. *Konjunkturinstitutet* anser att det är oklart i vilken utsträckning förslaget kommer att uppnå sina intentioner och efterfrågar en analys av förslagets effektivitet i förhållande till existerande system för till exempel kommunalekonomisk utjämning eller skattenedsättningar. *Umeå universitet* anser att det saknas empiriska belägg som motiverar förslaget.

Näringslivets Skattedelegation (NSD), till vilken *Svenskt Näringsliv* ansluter sig, avstyrker förslaget på grund av att åtgärdens effekt bedöms vara svag och med anledning av att förslaget innebär ett avsteg från en generell inkomstbeskattning. Även andra remissinstanser, däribland *Ekonomistyrningsverket* och *Konjunkturinstitutet*, framhåller att alltför många särregler och undantag gör skattesystemet mer svåröverskådligt, och föreslår att regeringen ska överväga andra sätt att uppnå förslagets intentioner. *Skatteverket* efterfrågar en motivering till valet att frånga principen om generella skatteregler.

Skälen för regeringens förslag: Sveriges långsiktiga tillväxt och utveckling är beroende av levande landsbygder. En till ytan stor del av Sverige har dock andra förutsättningar till utveckling än resten av landet. Detta beror bl.a. på geografiska lägesnackdelar i form av långa avstånd, låg befolkningstäthet och sämre tillgång till service.

De lägesnackdelar som finns i vissa delar av landet påverkar inte bara företagen utan också fysiska personers möjligheter att bo och arbeta i dessa områden. Till följd av det geografiska läget får invånarna i vissa fall bära en större del av energi- och miljöskatterna än genomsnittet av befolkningen. Kommunalskatten är ofta högre än i övriga landet och tillgången till gemensamt finansierade välfärdstjänster lägre än på andra platser.

Regeringen anser att goda generella förutsättningar för företagande och boende på landsbygden behöver finnas, såväl som särskilda åtgärder riktade till dessa områden. I syfte att överbrygga de effekter som lägesnackdelarna medför bör en skattesänkning införas för fysiska personer som bor i vissa glest befolkade områden. Bestämmelser som berättigar fysiska och juridiska personer till olika former av regionalt riktade stöd och bidrag är i dag vanligt förekommande, och sedan en lång tid tillbaka finns även särregleringar med regional inriktning på beskattningens område. Det finns dock skäl att iaktta viss försiktighet med avseende på införandet av regionala särregleringar. En bestämmelse, genom vilken vissa personer beviljas en skattesänkning, innebär nämligen att dessa ges en förmån vid inkomstbeskattningen. Det innebär även att ett avsteg från generella skatteregler sker och att en s.k. skatteutgift uppstår som påverkar statsbudgetens inkomstsida.

Några remissinstanser, däribland *NSD* och *Ekonomistyrningsverket*, framhåller att alltför många särregler och undantag gör skattesystemet mer svåröverskådligt. Även *Lagrådet* ifrågasätter om det är motiverat att frångå den princip om generella skatteregler som följer av de riktlinjer för skattepolitiken som riksdagen antagit (prop. 2014/15:100 avsnitt 5.5), särskilt sett till åtföljande ökad komplexitet i skattesystemet och de kostnader som förslaget innebär för Skatteverket och fysiska personer som har företag. Lagrådet efterfrågar därför en närmare analys och motivering till valet av att ge stödet på statsbudgetens inkomstsida i stället för att ge det på statsbudgetens utgiftssida, vilket är huvudregeln enligt de skattepolitiska riktlinjerna.

Regeringen vill här framhålla att åtgärden i första hand riktar sig till dem som har förvärvsinkomster och att det alltså är dessa personer som genom åtgärden bör ges ett incitament till att bo kvar i eller flytta till de aktuella områdena. Om åtgärden i stället skulle genomföras som ett stöd på statsbudgetens utgiftssida, exempelvis som ett bidrag till alla vuxna personer som är bosatta i en aktuell kommun, skulle även personer utan beskattningsbara förvärvsinkomster eller med enbart kapitalinkomster få stödet, vilket inte är syftet. När det gäller personer som bara har inkomster av försörjningsstöd skulle ett sådant bidrag i praktiken gå direkt till kommunerna, eftersom försörjningsstödet som en följd av åtgärden skulle minska med motsvarande summa. Ett nytt bidragsregelverk som begränsas till personer med vissa förvärvsinkomster och till vissa inkomstnivåer bedöms vidare bli mer komplext än en skattesänkning. Med beaktande av dessa aspekter anser regeringen att det finns goda skäl att genomföra åtgärden som en regional skattesänkning i stället för genom åtgärder på statsbudgetens utgiftssida.

Som redogjordes för i lagrådsremissen bedömer regeringen att administrationen för såväl enskilda med företag som för Skatteverket kommer att öka genom åtgärden. Det besvär och de kostnader som förslaget innebär för fysiska personer som har företag är dock inte av sådan omfattning att de motiverar att åtgärden ska genomföras på statsbudgetens utgiftssida eller att inkomster från näringsverksamhet ska undantas. Regeringen konstaterar även att de kostnader som nu uppkommer för Skatteverket i allt väsentligt i alla fall hade uppkommit för den myndighet som skulle hantera ett bidrag på utgiftssidan.

Regeringen gör alltså sammantaget bedömningen att det i detta fall finns anledning att avvika från principen om generella skatteregler, eftersom reglerna genom förslaget bidrar till att skapa bättre förutsättningar för de personer som bor och betalar skatt i glest befolkade områden.

Ett antal remissinstanser, bl.a. *Länsstyrelsen i Värmland* och *SKR*, är tveksamma till om syftet med förslaget uppfylls eller anser att åtgärden behöver kombineras med andra insatser för att uppnå avsedd effekt. Även Lagrådet ifrågasätter om åtgärden kan tillgodose syftet att överbrygga effekterna av lägesnackdelarna för personer som bor i dessa områden. Regeringens bedömning är att en regional skattesänkning bidrar till att överbrygga de effekter som lägesnackdelarna medför och till att uppfylla de mål som ställts upp för en sammanhållen landsbygdspolitik (se avsnitt 4.1). Åtgärden utgör både en compensation och en regional stimulans som kan underlätta och i viss utsträckning attrahera till boende och arbete i dessa delar av landet. Skattesänkningen bör dock ses i ett större samman-

Prop. 2019/20:175 hang där det är angeläget att på olika sätt stimulera en regional utveckling. Mot denna bakgrund saknas det enligt regeringens mening skäl att närmare analysera förslaget effektivitet i förhållande till befintliga åtgärder på det sätt som *Konjunkturinstitutet* efterfrågat. I konsekvensanalysen (avsnitt 9) redogörs för de närmare effekterna av förslaget.

Skattesänkningen föreslås i denna promemoria genomföras i form av en skattereduktion. Ett alternativ hade varit att införa ett förhöjt grundavdrag i vissa delar av landet. Inkomstskattelagen (1999:1229) har tidigare haft bestämmelser om ett regionalt förhöjt grundavdrag (prop. 2005/06:163). Reglerna innebar i korthet att fysiska personer boende i dåvarande stödområde A fick ett förhöjt grundavdrag jämfört med boende i resten av landet. Bestämmelserna trädde i kraft den 1 juli 2006, men avskaffades från och med 2007 (prop. 2006/07:1) och kom därför endast att omfatta inkomståret 2006. En regional skattereduktion har dock, till skillnad från ett regionalt förhöjt grundavdrag, den fördelen att skatteunderlaget för de kommuner som berörs inte påverkas. Inte heller jobbskatteavdragets beräkningsmodell påverkas av en regional skattereduktion. En regional skattereduktion bör därför införas.

Flera remissinstanser, däribland *LRF*, *LO* och *TCO*, har efterfrågat andra åtgärder eller anser att regeringen bör prioritera arbetet med en bred skatte-reform. När det gäller frågan om behovet av en övergripande och bred skatteöversyn, konstaterar regeringen att det kräver en omfattande utredning, vilket ligger utanför detta lagstiftningsärende. Även de synpunkter som har förts fram rörande behovet av andra åtgärder ligger utanför detta lagstiftningsärende och behandlas därför inte vidare här.

5.2 Vilka som kan få regional skattereduktion

Regeringens förslag: Regional skattereduktion ges till fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i en sådan kommun i främst Norrland och nordvästra Svealand som särskilt anges i lag. Rätt till skattereduktion har även obegränsat skattskyldiga som saknar folkbokföring i Sverige den 1 november året före beskattningsåret om hemortskommunen är en sådan som särskilt anges i lag. Dödsbon har inte rätt till skattereduktion för senare år än det år då dödsfallet inträffade.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslås att skattereduktionen endast ska ges till personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i en sådan kommun som särskilt anges i lag. I promemorian anges inte vad som ska gälla för obegränsat skattskyldiga som saknar folkbokföring i Sverige och där föreslås heller inte någon specialreglering för dödsbon.

Remissinstanserna: Flera remissinstanser har synpunkter på förslaget geografiska avgränsning. *Länsstyrelsen i Norrbottens län* avstyrker indelningen och föreslår att samma område ska omfattas som i dag får nedsatt energiskatt. *Sundsvalls kommun* förordar att samtliga som bor i stödområde A eller B bör ha rätt till skattereduktionen. *Företagarna* anser att urvalet av kommuner som omfattas av förslaget tydligare bör utgå från målen med regeringens landsbygds politik i stället från stödområdes-

indelningen. *Konjunkturinstitutet* anser att förslaget har gjorts utifrån en grov analys och efterlyser mer objektiva grunder för vilka områden som ska omfattas. *Umeå universitet* anser att den geografiska indelningen saknar empirisk analys och leder till märkliga gränseffekter. *Sveriges Kommuner och Regioner* anför att samma klyftor som förslaget ska avhjälpa finns även i andra delar av Sverige och framhåller att beslut om vilka delar av landet som ska omfattas av olika lättnader bör vara konsekventa och förenliga med likabehandlingsprincipen. *Lantbrukarnas riksförbund* anser att utformningen av vilka som kan ta del av skattesänkningen är godtycklig och orättvis samt anser att alla som bor på landsbygden bör omfattas.

När det gäller förslagets personkrets efterfrågar *Skatteverket* ett förtydligande gällande huruvida obegränsat skattskyldiga som saknar folkbokföring i Sverige, men vars hemortskommun är en sådan som omfattas av förslaget, har rätt till regional skattereduktion.

Skälen för regeringens förslag

Geografisk avgränsning

Som redogjorts för i tidigare avsnitt har en till ytan stor del av Sverige andra förutsättningar till utveckling än resten av landet. Ett sätt att avgränsa de landsdelar som skulle kunna bli aktuella för en särreglering på skatteområdet vore att utifrån vissa sakliga kriterier definiera dessa områden med utgångspunkt i t.ex. befolkningstäthet, kommunalskattesats eller restid med bil till närmaste tätort. Flera remissinstanser förespråkar också en indelning som tydligare utgår från sådana kriterier. Det är dock mycket vanskligt att formulera kvalifikationskriterier som med god precision kan avgränsa de områden som då skulle kunna bli aktuella. Vilka områden som uppfyller kriterierna vid varje given tidpunkt kan också variera. Regeringen står därför fast vid att tillämpningsområdet för lagstiftningen bör anges i geografiska termer.

Regionala stimulansåtgärder inom skatteområdet har, i vart fall vid införandet, i stor utsträckning kopplats till indelningen i stödområden. En sådan lagreglering pekar inte ut enskilda skattesubjekt utan riktar sig till alla skattskyldiga som t.ex. är bosatta inom de aktuella områdena, alltså till en i allmänna termer bestämd krets av personer. Regeringen anser, trots de invändningar som riktats mot en sådan avgränsning, att det är lämpligt att även i detta fall i möjligaste mån följa indelningen i stödområden.

I fråga om stöd till näringslivet tillhör, som beskrivits ovan i avsnitt 4.2, vissa kommuner och kommundelar stödområde A eller B enligt bilaga till förordningen (1999:1382) om stödområden för vissa regionala företagsstöd. En lagstiftning som helt baserades på denna indelning skulle dock medföra att boende i vissa kommuner delades upp i olika skattemässiga regelverk. För att undvika detta anser regeringen att rätten till regional skattereduktion endast bör tillkomma boende i kommuner som i dag i sin helhet ingår i stödområde A eller B. Som *Sundsvalls kommun* och *Umeå universitet* anför innebär det att boende på landsbygden i kommuner som bara delvis ingår i stödområde B undantas från rätten till skattereduktion. Regeringen anser dock att en enhetlig beskattning inom kommunerna i det här fallet väger tyngre än att i detalj följa statsstödskartan. En lagstiftning som följer kommungränserna gör också systemet mer överskådligt, förut-

Prop. 2019/20:175 sebart och enkelt att tillämpa. Skattskyldiga i Luleå, Umeå, Sundsvalls, Borlänge och Falu kommuner omfattas därmed inte av det aktuella förslaget, eftersom dessa kommuner enbart delvis ingår i stödområde B. Den geografiska avgränsningen bör anges i lag.

Rätten till regional skattereduktion följer folkbokföringen

Som framgår ovan bör rätten till regional skattereduktion kopplas till att den skattskyldige bor i en viss kommun. Den regionala skattereduktionen skiljer sig på så sätt från andra skattereduktioner där det krävs inkomster eller utgifter av ett särskilt slag att tjäna som underlag vid en avräkning.

Det kan ibland finnas svårigheter att fastställa var någon ska anses vara bosatt. Utgångspunkten i folkbokföringslagen (1991:481) är att en person ska folkbokföras på den fastighet och i den kommun där han eller hon är att anse som bosatt. Detta är vanligtvis där personen regelmässigt tillbringar sin dygnsvila. För att avgöra om en skattskyldig har rätt till regional skattereduktion är det lämpligt att utgå från folkbokföringen den 1 november året före beskattningsåret. På så sätt knyter bestämmelserna an till reglerna om hemortskommun i 65 kap. 3 § inkomstskattelagen. Det innebär att personer som betalar kommunal inkomstskatt i en kommun som omfattas av förslaget också har rätt till regional skattereduktion.

Även tillämpnings- och förenklings-skäl talar för att låta folkbokföringen ett visst datum utgöra grunden för skattereduktion. Det medför dock att skattskyldiga som ett visst år flyttar till en aktuell kommun i normalfallet inte kommer att ha rätt till regional skattereduktion förrän nästkommande beskattningsår. På motsvarande sätt kommer skattskyldiga som föregående år varit folkbokförda i en kommun som omfattas av förslaget att ha rätt till regional skattereduktion, även om de under själva beskattningsåret flyttar till en kommun som inte omfattas.

En annan möjlighet till genomförande skulle vara att knyta rätten till regional skattereduktion till att den skattskyldige någon gång under beskattningsåret faktiskt varit bosatt inom en kommun som omfattas av förslaget. Ett av skälen för att införa en regional skattereduktion är dock att fysiska personer i flera av de aktuella kommunerna betalar en högre kommunalskatt än i övriga landet. Det är därför rimligt att koppla rätten till regional skattereduktion till folkbokföringen den 1 november året före beskattningsåret. En koppling till folkbokföringen ett visst datum är även lämpligt sett ur ett rent administrativt perspektiv.

Utomlands bosatta och förslagets förenlighet med den fria rörligheten

I svensk beskattningsrätt görs skillnad mellan obegränsat och begränsat skattskyldiga. Obegränsat skattskyldiga är fysiska personer som är bosatta eller vistas stadigvarande i Sverige eller har väsentlig anknytning hit. Övriga personer är begränsat skattskyldiga. Den obegränsade skattskyldigheten innefattar alla inkomster oavsett var någonstans i världen dessa härrör från. Den begränsade skattskyldigheten omfattar bara vissa inkomster med särskild anknytning till Sverige.

Fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret ska betala kommunal inkomstskatt till sin hemortskommun. Som redogjorts för ovan menas med hemortskommun normalt sett den kommun där personen var folkbokförd den 1 november året före

beskattningsåret. Om personen varit bosatt eller stadigvarande vistats i Sverige under någon del av inkomståret, men inte var folkbokförd här den 1 november året före beskattningsåret, är hemortskommunen i stället den kommun där personen först var bosatt eller stadigvarande vistades i. För den som är obegränsat skattskyldig på grund av väsentlig anknytning till Sverige är hemortskommunen den kommun dit anknytningen är starkast under året före inkomståret (65 kap. 3 § andra stycket inkomstskattelagen).

Fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige och som har tjänsteinkomster här beskattas vanligtvis enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, förkortad SINK. SINK är en definitiv källskatt som tas ut med en fast procentsats på bruttoinkomsten. För vissa ersättningar gäller dock att inkomsten är skattepliktig enligt SINK först när den överskrider ett visst fribelopp (5 § första stycket 4 SINK).

Generellt sett är en beskattning enligt SINK fördelaktigare än en beskattning enligt inkomstskattelagen. I vissa fall kan dock den omständigheten att inga avdrag eller skattereduktioner ges medföra att en beskattning enligt SINK blir mindre fördelaktig än en beskattning enligt inkomstskattelagen. I 4 § SINK finns därför en möjlighet för en begränsat skattskyldig att i stället välja att bli beskattad enligt inkomstskattelagen. Personen blir då begränsat skattskyldig i inkomstslaget tjänst för samtliga inkomster som anges i 5 § SINK med undantag för inkomster som anges i 6 § 1, 4 och 5 SINK och får betala kommunalskatt enligt en för riket genomsnittlig kommunalskattesats (65 kap. 4 § andra stycket inkomstskattelagen). För vissa avdrag och skattereduktioner, såsom avdrag för kostnader i inkomstslaget tjänst och skattereduktion för allmän pensionsavgift, gäller då samma regler som för en obegränsat skattskyldig person. För andra avdrag och skattereduktioner gäller i stället att begränsat skattskyldiga kan utnyttja skattereduktionerna om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och andra länder uteslutande, eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige. Så är fallet bl.a. när det gäller grundavdraget, jobbskatteavdraget och skattereduktionen för hushållsarbete.

Förslaget på en regional skattereduktion innebär att en skattskyldig som bor utomlands och arbetar inom ett aktuellt område kan behandlas annorlunda än en person som både bor och arbetar i detta område. Eftersom en sådan person kan vara medborgare i en EU/EES-stat aktualiseras frågan om förslagets förenlighet med EU:s regler om fri rörlighet.

Artikel 45.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget, innehåller ett förbud mot all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor. Enligt EU-domstolens rättspraxis innebär regeln om likabehandling inte bara att öppen diskriminering på grund av nationalitet är förbjuden, utan också varje form av dold diskriminering som i praktiken leder till samma resultat. Domstolen har dock i flera mål gjort uttalanden om att förhållandena för personer som är respektive inte är bosatta i en viss medlemsstat vanligtvis inte är jämförbara, eftersom det ofta finns objektiva skillnader mellan de båda kategorierna skattskyldiga. Om det däremot inte finns någon objektiv skillnad som motiverar en skillnad i behandlingen, kan det föreligga

Prop. 2019/20:175 diskriminering om en fördel förvägras den som inte är bosatt i medlemsstaten i fråga (se t.ex. mål C 279/93 Schumacker).

Av artikel 49 EUF-fördraget framgår att inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig i andra medlemsstater är förbjudna. Enligt EU-domstolens rättspraxis ska varje åtgärd som innebär att utövandet av etableringsfriheten förbjuds, försvåras eller blir mindre attraktivt anses utgöra en inskränkning i etableringsfriheten. En sådan inskränkning kan tillåtas endast om den tar sikte på situationer som inte är objektivt jämförbara eller om den kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse (se t.ex. C-371/10 National Grid Indus och C-480/17 Montag).

En utomlands bosatt EU-/EES-medborgare som arbetar i Sverige är normalt sett inte folkbokförd här. Den omständigheten att en begränsat skattskyldig person inte har rätt till regional skattereduktion bedöms dock inte strida mot bestämmelserna om fri rörlighet. En EU-/EES-medborgare som är begränsat skattskyldig, och som arbetar eller vill nyttja den fria etableringsrätten i en aktuell kommun, befinner sig nämligen objektivt sett i samma situation som en i Sverige bosatt skattskyldig som är aktiv i samma område men som bor och beskattas utanför det. Någon negativ särbehandling kan därmed inte anses föreligga om reduktionen inte ges till begränsat skattskyldiga. I sammanhanget kan även framhållas att det för begränsat skattskyldiga normalt sett är förmånligare att beskattas enligt SINK och att den som i stället väljer att beskattas enligt inkomstskattelagen betalar en för riket genomsnittlig kommunalskattesats, och alltså inte den skattesats som gäller för den kommun varifrån förvärvsinkomsterna eventuellt härrör. Det innebär att en begränsat skattskyldig även vid beskattning enligt inkomstskattelagen saknar koppling till skattskyldighet i en viss kommun.

Skatteverket har efterfrågat vad som ska gälla för obegränsat skattskyldiga som saknar folkbokföring i landet. I promemorian framhålls att personer som betalar kommunal inkomstskatt i en kommun som omfattas av förslaget också har rätt till regional skattereduktion. Regeringen anser att detta är en rimlig utgångspunkt som också är förenlig med EU:s regler om fri rörlighet. En person som flyttar till Sverige utan tidigare folkbokföring här får exempelvis direkt sin hemortskommun där han eller hon bosätter sig, och den inflyttade personen kan anses vara i samma situation som den vars hemortskommun baserar sig på tidigare folkbokföring. Eftersom hemortskommunen fastställs efter andra kriterier än folkbokföring för denna kategori av personer justeras förslaget till att även obegränsat skattskyldiga som saknar folkbokföring i landet den 1 november året före beskattningsåret har rätt till skattereduktion under förutsättning att deras hemortskommun är en sådan som berättigar till regional skattereduktion.

Skattskyldig under en del av beskattningsåret

Regional skattereduktion ges för ett helt beskattningsår och delas inte upp utifrån hur många månader en person faktiskt bor i en omfattad kommun eller är obegränsat skattskyldig i landet. Det innebär att en skattskyldig som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförd i en kommun som anges i lagen har rätt till hel skattereduktion, även om han eller hon under själva beskattningsåret blir begränsat skattskyldig och

endast beskattas enligt inkomstskattelagen under en kortare tid. Den som saknar folkbokföring i landet har på motsvarande sätt rätt till hel skattereduktion även om han eller hon endast är obegränsat skattskyldig under en del av beskattningsåret.

Dödsbon

Den regionala skattereduktionen riktar sig till fysiska personer som är aktiva i vissa glest befolkade områden. Dödsbon bör därför inte ha rätt till skattereduktion för senare år än det då dödsfallet inträffade. Eftersom ett dödsbo kan vara oskiftat i flera år anser regeringen att en särskild regel behöver införas som begränsar dödsbons rätt till skattereduktion till det år då dödsfallet inträffade.

Lagförslag

Förslaget föranleder införandet av två nya paragrafer, 67 kap. 34 och 35 §§, och en ny bilaga, bilaga 67, i inkomstskattelagen. Förslaget föranleder även en ändring i 67 kap. 1 § inkomstskattelagen.

5.3 Skattereduktionens storlek och hur avräkning ska göras

Regeringens förslag: Skattereduktionen uppgår till 1 675 kronor per år. Ordningmässigt räknas skattereduktionen av direkt efter skattereduktionen för sjuk- och aktivitetsersättning, och direkt före skattereduktionen för underskott av kapital. Regional skattereduktion räknas endast av mot kommunal inkomstskatt. En hänvisning till skattereduktionen görs i lagen om avräkning av utländsk skatt.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås att bestämmelsen rent lagtekniskt ska föras in i inkomstskattelagen i den ordning som reduktionen görs i förhållande till andra skattereduktioner.

Remissinstanserna: Flera remissinstanser, däribland *Lantbrukarnas riksförbund*, *Länsstyrelsen i Värmlands län* och *Region Norrbotten*, anser att skattereduktionen bör vara större med beaktande av de kostnader och tjänster som reduktionen avser att täcka och kompensera. *Piteå kommun* bedömer att den föreslagna skattereduktionen om 1 675 kronor inte gör någon nämnvärd skillnad för den enskilda medborgaren men att summan kan stärka köpkraften på ett sätt som kan gynna den lokala ekonomin.

Skälen för regeringens förslag

Skattereduktionens storlek

Den regionala skattereduktionen uppgår till 1 675 kronor per beskattningsår för skattskyldiga som kan nyttja hela skattereduktionen.

Flera remissinstanser framhåller att beloppet inte kompenserar för de högre kommunalskatterna eller de lägesnackdelar som finns i de aktuella kommunerna. Syftet med skattesänkningen är emellertid inte att fullt ut kompensera för dessa kostnader, utan att överbrygga dem genom att skapa

Prop. 2019/20:175 bättre förutsättningar för boende och företagande på landsbygden. Regeringens bedömning är att en skattesänkning med 1 675 kronor per år bidrar till detta.

Ordningen för skattereduktionen

I vilken ordning de olika skattereduktionerna ska göras i förhållande till varandra anges i 67 kap. 2 § första stycket inkomstskattelagen. Således ska skattereduktion göras för sjöinkomst, allmän pensionsavgift, arbetsinkomst (jobbskatteavdrag), sjukersättning och aktivitetsersättning, underskott av kapital, hushållsarbete, gåva och mikroproduktion av förnybar el i nu nämnd ordning. Den regionala skattereduktionen har en bred tillämpning och liknar i det avseendet närmast jobbskatteavdraget och skattereduktionen för sjuk- och aktivitetsersättning. Av systematiska skäl är det därför lämpligt att låta skattereduktionen komma i anslutning till dessa rent ordningsmässigt.

Av 67 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen framgår att skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, mot statlig fastighetsskatt samt mot kommunal fastighetsavgift. Jobbskatteavdraget och skattereduktionen för sjuk- och aktivitetsersättning ska dock endast räknas av mot kommunal inkomstskatt. I likhet med jobbskatteavdraget och skattereduktionen för sjuk- och aktivitetsersättning bör också den regionala skattereduktionen begränsas till att räknas av mot kommunal inkomstskatt.

Med anledning av att den nya skattereduktionen endast ska räknas av mot kommunal inkomstskatt bör en hänvisning till detta göras i lagen (1986:486) om avräkning av utländsk skatt.

Lagteknisk lösning

Som redogjorts för ovan framgår av 67 kap. 2 § inkomstskattelagen i vilken ordning de olika skattereduktionerna ska göras i förhållande till varandra. Sedan 67 kap. infördes (prop. 2008/09:77) har bestämmelserna i kapitlet följt samma ordning som de anges i 2 §, trots att ordningen i kapitlet saknar rättslig betydelse. En sådan lagteknisk lösning föreslogs också i promemorian. Med åren har emellertid antalet skattereduktioner ökat, vilket medför att den omnumrering som skulle krävas för att upprätthålla bestämmelsernas ordning i enlighet med 2 § snarare gör det svårare än lättare att navigera i kapitlet. En struktur som följer 2 § bör därför inte upprätthållas. De nya bestämmelserna bör i stället placeras sist i kapitlet.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 67 kap. 2 § inkomstskattelagen och i 2 kap. 10 § andra stycket lagen om avräkning av utländsk skatt, samt att en ny paragraf i 67 kap. inkomstskattelagen, 34 §, införs.

Regeringens förslag: Fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för har rätt till skattereduktion bara om skattereduktionen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse enligt kommissionens regelverk för sådant stöd.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Länsstyrelsen i Norrbottens län* framhåller att en fysisk person kan bedriva både ekonomisk och icke-ekonomisk verksamhet och anser att skattereduktionen inte utgör statsstöd eftersom reduktionen inte är kopplad till fysiska personers ekonomiska verksamhet.

Skatteverket anser att reglerna bättre bör harmonisera med motsvarande bestämmelser för mikroproduktion av förnybar el och föreslår därför bl.a. att lagtexten bör hänvisa till personer som "är företag".

Skälen för regeringens förslag: Fysiska personer kan bedriva och själva beskattas för resultatet av verksamhet som enligt EU:s regler om statsstöd anses utgöra företag. En fysisk person kan till exempel ha företag i form av enskild näringsverksamhet eller som delägare i handelsbolag. Den företagsdefinition som följer av EU-rätten inkluderar emellertid även fysiska personer som bedriver ekonomisk verksamhet på ett sätt som inte uppfyller inkomstskattelagens villkor för att utgöra näringsverksamhet.

I EU:s regelverk om statsstöd definieras företag som "varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och oavsett hur den finansieras". Ekonomisk verksamhet utgörs i sin tur av all verksamhet som består i att erbjuda varor eller tjänster på en viss marknad och oavsett om verksamheten bedrivs med vinstsyfte eller inte. Inom begreppet företag rymms alla de företag som ingår i en och samma intresse-gemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet ("ett enda företag"). Två enskilda näringsidkare som gemensamt driver en viss verksamhet kan därmed komma att anses vara ett och samma företag.

En fysisk persons inkomster från exempelvis enskild näringsverksamhet beskattas i Sverige på i princip samma sätt som andra förvärvsinkomster. Det är därför rimligt att regional skattereduktion även ges till fysiska personer som har företag i den mening som avses i EU-rätten.

I motsats till *Länsstyrelsen i Norrbottens län* anser regeringen att EU:s regler om statsstöd aktualiseras när skattereduktionen ges till fysiska personer som har företag som de själva beskattas för. Regeringen instämmer dock i bedömningen att skillnad måste göras mellan ekonomisk och icke-ekonomisk verksamhet, och att den som bedriver båda delarna endast bör betraktas som företag med avseende på den ekonomiska verksamheten. En stor andel av de fysiska personer som bedriver företag som de själva beskattas för har dock uteslutande eller så gott som uteslutande inkomster från ekonomisk verksamhet.

Med hänsyn till att skattereduktionen riktar sig till fysiska personer, och med beaktande av att det rör sig om relativt små belopp, är det lämpligt att skattereduktionen lämnas som ett stöd av mindre betydelse till företagare. Dessa personer kan bara få regional skattereduktion om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. I första hand avses villkoret att skattereduktionen ska rymmas inom ramen för det individuella tak som är tillämpligt. Den individuella belopps-

Prop. 2019/20:175 mässiga begränsning som gäller för stöd av mindre betydelse är i huvudregel 200 000 euro per företag under en period om tre beskattningsår. För företag inom vägtransport-, jordbruks- och fiskerisektorn gäller andra tillåtna stödnivåer. Dessutom finns det för jordbruks- och fiskerisektorn nationella tak som inte får överskridas.

Skattereduktionen uppgår till maximalt 1 675 kronor per beskattningsår. En sådan reduktion bör för fysiska personer med företag i de allra flesta fall rymmas inom de individuella taken för stöd av mindre betydelse. Med hänsyn till beloppet för skattereduktionen och befintliga ekonomiska insatser som lämnas som stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorerna i Sverige, bedöms att reduktionen även ryms inom de nationella taken för jordbruks- och fiskerisektorerna.

Skatteverket för fram att lagtexten bättre bör harmonisera med bestämmelserna om skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el. Regeringen anser att en bättre enhetlighet kan uppnås genom att reglerna hänvisar till 67 kap. 32 § inkomstskattelagen som gäller mikroproduktion av förnybar el och de där angivna villkoren. Eftersom skattereduktionen riktar sig till fysiska personer anser regeringen däremot inte att dessa bör benämnas som företag. Regeringen står alltså fast vid att fysiska personer i lagtexten ska anses ha företag.

Lagförslag

Förslaget föranleder införandet av en ny paragraf, 67 kap. 35 §, i inkomstskattelagen.

5.5 Skattskyldiga med verksamhet inom flera sektorer

Regeringens förslag: Vid bedömning av om skattereduktionen utgör stöd av mindre betydelse ska de villkor tillämpas som avser

- stöd inom jordbrukssektorn, om den skattskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och
- stöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, om den skattskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än jordbrukssektorn.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: För en företagare som bedriver verksamhet inom flera sektorer, t.ex. inom såväl jordbruks- som skogssektorn, uppkommer frågan om vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas. Det gäller i första hand frågan om vilka individuella tak som ska tillämpas. För att underlätta den bedömningen föreslås att de villkor tillämpas som avser stöd inom jordbrukssektorn, om verksamheten bedrivs både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och stöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, om

verksamheten bedrivs både inom denna sektor och inom någon annan sektor än jordbrukssektorn. Prop. 2019/20:175

Förslaget genomförs genom en hänvisning till villkoren i 67 kap. 33 § inkomstskattelagen, där motsvarande villkor finns angivna för den som erhåller skattereduktion för mikroproduktion av el som stöd av mindre betydelse.

Lagförslag

Förslaget föranleder införandet av en ny paragraf, 67 kap. 35 §, i inkomstskattelagen.

6 Skatteförfarandet

6.1 Preliminärskatteavdrag

Regeringens bedömning: Den skattskyldige bör kunna välja om den regionala skattereduktionen ska beaktas vid preliminärskatteavdraget. Befintliga bestämmelser om skatteavdrag enligt en särskild beräkningsgrund (jämkning) bör tillämpas.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har kommenterat bedömningen särskilt.

Skälen för regeringens bedömning: Preliminär skatt ska betalas för beskattningsåret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten för samma år. Det bör därför vara möjligt att beakta den nu föreslagna skattereduktionen redan vid preliminärskatteavdraget. Fråga är om detta bör åstadkommas genom ändringar av skattetabellerna, eller om det är mer lämpligt att skattereduktionen i förekommande fall beaktas med tillämpning av befintliga bestämmelser.

Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter finns i skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL. I lagen finns bl.a. bestämmelser om skyldighet att göra skatteavdrag, skattetabeller och skatteavdrag enligt en särskild beräkningsgrund (jämkning).

Av 8 kap. 1 § SFL framgår att preliminär skatt ska betalas för beskattningsåret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten för samma år. I 8 kap. 2 § SFL anges att den preliminära skatten ska betalas enligt särskild debitering eller genom skatteavdrag. Skatteavdrag ska göras av den som betalar ut ersättning för t.ex. arbete enligt bestämmelserna i 10 kap. SFL (8 kap. 4 § SFL).

Enligt 11 kap. 17 § SFL ska skatteavdrag som huvudregel göras enligt en allmän skattetabell i fråga om sådan ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst. I 11 kap. 18 och 19 §§ SFL finns vidare bestämmelser om särskilda skattetabeller för sjukpenning m.m. och för sjömän. Enligt 12 kap. 1 § SFL ska allmänna och särskilda skattetabeller fastställas för varje kalenderår. Det är Skatteverket som fastställer allmänna och särskilda skattetabeller (3 kap. 6 § skatteförfarandeförordningen [2011:1261]).

Det bedöms finnas flera skäl som talar mot att införa den nu föreslagna skattereduktionen i skattetabellerna. Ett skäl är att skattetabellerna som huvudregel endast gäller sådan ersättning som är mottagarens huvudinkomst. Det är inte möjligt att i skattetabellerna ta hänsyn till andra vanliga ersättningar och avdrag, som t.ex. schablonintäkt på uppskovsbelopp och investeringssparkonton samt avdrag för resor och ränteutgifter m.m. Ett annat skäl är att skattetabellerna tas fram endast i hela krontal, vilket innebär att den kommunala skattesatsen i många fall måste avrundas när det ska fastställas vilken tabell som ska gälla för respektive skattskyldig. Som exempel kan nämnas att 32-kronorstabellen används vid en kommunal skattesats fr.o.m. 31,51 kronor t.o.m. 32,50 kronor. Sammantaget innebär detta att även om den aktuella skattereduktionen tas med i skattetabellerna skulle det i många fall inte få önskvärd effekt, eftersom skattetabellerna inte tar hänsyn till den skattskyldiges hela ekonomiska situation och att skattereduktionen redan från början kan ligga inom ovan nämnda avrundningsmarginal.

Till detta ska läggas att det enligt uppgift från Skatteverket krävs stora systemtekniska ändringar för att få med den regionala skattereduktionen i skattetabellerna, bl.a. i form av att nya särskilda skattetabeller skulle behöva införas för personer som är folkbokförda i de aktuella kommunerna. Införandet av nya särskilda tabeller kan vidare innebära att Försäkringskassan och arbetslöshetskassorna behöver utveckla nya rutiner, bl.a. eftersom nya tabeller för sjukpenning m.m. också skulle krävas. Dessutom bedöms den administrativa bördan för arbetsgivare och andra utbetalare öka, bl.a. till följd av att dessa skulle behöva känna till vilken tabell som ska tillämpas för respektive ersättningsmottagare samt att det skulle krävas nya löneprogram som kan hantera dubbelt så många tabeller som i dag.

Med hänsyn till detta bedöms det inte lämpligt att införa den regionala skattereduktionen i skattetabellerna. Bedömningen är att skattereduktionen i stället får beaktas vid preliminärskatteavdraget med tillämpning av befintliga bestämmelser.

Av 55 kap. 9 § första stycket SFL framgår att Skatteverket får besluta att skatteavdrag ska göras enligt en särskild beräkningsgrund, om det leder till att den preliminära skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten och förbättringen inte är obetydlig (jämkning). Ett jämningsbeslut innebär att utbetalaren ska göra ett annat skatteavdrag än vad som framgår av skattetabellen. I jämningsbeslutet kan hänsyn tas till fler poster än i skattetabellen, eftersom den skattskyldige ska ange alla inkomster och avdrag som han eller hon räknar med att få under beskattningsåret. Detta innebär att den preliminära skatt som tas ut med stöd av ett jämningsbeslut ofta stämmer bättre överens med den slutliga skatten än den preliminära skatt som tas ut med stöd av en skattetabell.

Det är den skattskyldige själv som väljer om han eller hon vill ansöka om jämkning. Om den skattskyldige vill att den regionala skattereduktionen ska beaktas redan vid preliminärskatteavdraget, som görs vid varje tillfälle då utbetalning sker (10 kap. 2 § andra stycket SFL), kan han eller hon alltså uppnå detta genom att ansöka om jämkning. Det ska här understrykas att ett beslut om jämkning inte har någon betydelse för om den regionala skattereduktionen kommer att beaktas i beslutet om slutlig skatt eller inte. Av 56 kap. 7 § SFL framgår bl.a. att Skatteverket i beslut om

6.2 Uppgiftsskyldighet för fysiska personer som har ett företag

Regeringens förslag: De fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för, och som i övrigt uppfyller villkoren för regional skattereduktion, ska i inkomstdeklarationen lämna uppgift om annat stöd av mindre betydelse överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. Dessa personer ska även lämna de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till regional skattereduktion.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Företagarna* anser att det är svårt att uttolka hur ett företag kan omfatta även andra bolag som den fysiska personen står i intressegemenskap med, på ett sådant sätt att de bör ses som ett enda företag. *LRF* anser att förfarandet avseende uppgiftsskyldigheten ska förenklas, för att den skattskyldige inte ska göra fel av misstag. *Skatteverket* efterlyser en mer enhetlig reglering för uppgiftslämnandet, för att det inte ska bli kollision mellan reglerna. Det är, enligt Skatteverket, exempelvis oklart vad som gäller när en person bor i stödområdet och samtidigt begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el. Skatteverket anser vidare att det behöver göras en bedömning av om gällande sekretessbestämmelser är tillräckliga, vilket myndigheten anser att de är. Skatteverket tar bl.a. upp frågan om tillämplig sekretessreglering för den föreslagna uppgiftsskyldigheten.

Skälen för regeringens förslag: Enligt förslaget har de fysiska personer som har företag rätt till skattereduktion bara om skattereduktionen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt kommissionens regelverk (se avsnitt 5.4).

Skattereduktionen lämnas som ett stöd av mindre betydelse till personer som har företag vars resultat de själva beskattas för. Eftersom Sverige inte har något centralt register för avstämning av utbetalda stöd är det endast företagaren som känner till vilka stöd av mindre betydelse som har tagits emot. För att Skatteverket ska ha möjlighet att uppfylla de krav på kontroll som ställs enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse behöver Skatteverket därför information från den fysiska personen om vilka andra stöd av mindre betydelse som tagits emot två år före beskattningsåret och under beskattningsåret. Mot den bakgrunden bör dessa fysiska personer lämna sådana uppgifter i inkomstdeklarationen. Sedan tidigare finns bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas i inkomstdeklarationen avseende skattereduktioner som den uppgiftsskyldige begär, t.ex. med avseende på stöd av mindre betydelse som företag erhållit (se 31 kap. 33–33 b §§ SFL). Dessa bestämmelser bör därför kompletteras.

Prop. 2019/20:175 Med beaktande av skattereduktionens relativt låga belopp i jämförelse med takbeloppen för stöd av mindre betydelse bör uppgiftsskyldigheten inte vara mer betungande än nödvändigt. För att ett stöd ska anses vara ett stöd av mindre betydelse får det totala stöd som beviljas ett enda företag som huvudregel inte överstiga det individuella taket om 200 000 euro under en period om tre beskattningsår i följd. För vägtransportsektorn gäller ett lägre individuellt tak (100 000 euro), se artikel 3.2 i förordning nr 1407/2013. Även för jordbruks- och fiskerisektorena gäller lägre individuella tak (20 000 euro för jordbrukssektorn och 30 000 euro för fiskeri- och vattenbrukssektorn), se artikel 3.2 i förordning nr 1408/2013 och artikel 3.2 i förordning nr 717/2014).

En lämplig beloppsgräns för att säkerställa att de relevanta taken inte överskrids bör uppgå till 150 000 kronor. På så sätt undantas merparten av de företagare som bor i regionen från uppgiftsskyldigheten, samtidigt som Skatteverket har möjlighet att uppfylla de kontrollkrav som ställs. De företagare som har fått stöd av mindre betydelse överstigande 150 000 kronor under en treårsperiod torde redan i dagsläget känna till de stöd som tagits emot. Deras administrativa börda ökar därför inte nämnvärt vid en utökad uppgiftsskyldighet i detta avseende. I och med den föreslagna beloppsgränsen har förfarandet förenklats i så stor utsträckning som möjligt, vilket *LRF* efterfrågar.

En fysisk person som har företag som de själva beskattas för resultatet av, och som fått stöd av mindre betydelse överstigande sammanlagt 150 000 kronor, bör även vara skyldig att lämna de övriga uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma om han eller hon har rätt till skattereduktion. Det gäller exempelvis uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma att villkoren enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Som exempel på uppgifter som kan behövas är uppgifter om andra företag som den fysiska personen är i intressegemenskap med. Som anges i avsnitt 5.4 gäller de maximala stödnivåerna enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse per företag. Med ett företag avses i detta sammanhang inte endast den fysiska person som bedriver verksamheten, utan varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet oavsett enhetens rättsliga form och hur den finansieras. Ett företag kan omfatta även andra bolag som den fysiska personen står i intressegemenskap med på ett sådant sätt att de bör ses som ett enda företag med avseende på stöd av mindre betydelse. Det kan exempelvis vara företag som den fysiska personen själv driver i de fall då en person driver flera verksamheter eller företag där han eller hon är delägare. För att undvika att återbetalningsskyldighet uppkommer bör den uppgiftsskyldige i ett sådant fall även lämna uppgift om andra företag som han eller hon står i intressegemenskap med. Något ytterligare förtydligande, som *Företagarna* gör gällande, behövs inte i denna del.

Skatteverket efterlyser, avslutningsvis, en mer enhetlig reglering för uppgiftslämnandet, för att det inte ska bli kollision med andra skattereduktionsregler. Enligt Skatteverket är det exempelvis oklart vad som gäller när en person bor i stödområdet och samtidigt begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el. Regeringen delar Skatteverkets uppfattning att en mer enhetlig reglering hade haft fördelar. Till saken hör dock att den regionala skattereduktionen berör samtliga fysiska personer som är bosatta inom aktuellt område. Det är därför

lämpligt att införa en beloppsgräns avseende den regionala skattereduktionen, för att uppgiftslämnandet inte i detta avseende ska bli alltför betungande för de fysiska personer som har företag som de själva beskattas för resultatet av. Skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el är emellertid något den skattskyldige begär i sin inkomstdeklaration. För det fall en fysisk person som har företag är bosatt inom det område som omfattas av den regionala skattereduktionen, och även begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el, ska uppgift därför lämnas i inkomstdeklarationen om samtliga stöd av mindre betydelse som har beviljats personen under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren samt de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion. Även om Skatteverket kan kontrollera var den fysiska person som har företag bor bör därför den som begär skattereduktion avseende mikroproduktion av förnybar el även lämna en upplysning om den regionala skattereduktionen. Beloppsgränsen blir därför inte tillämplig i dessa fall då den skattskyldige även begär skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el.

Regeringen, som i likhet med Skatteverket anser att gällande sekretessbestämmelser i 17 och 27 kap. offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) är tillräckliga för att upprätthålla sekretesskyddet för såväl den enskilde som för Skatteverkets verksamhet för inspektion, kontroll och annan tillsyn, konstaterar att de uppgifter som träffas av den uppgiftsskyldighet som föreslås i detta avsnitt omfattas av den s.k. skattesekretessen i 27 kap. 1 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen, som är absolut.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändring i 31 kap. 1 § SFL samt att en ny paragraf, 31 kap. 33 c §, införs i SFL.

7 Personuppgiftsbehandling

Regeringens bedömning: Den behandling av personuppgifter som förslaget om införande av en regional skattereduktion ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga reglering som finns på personuppgiftsområdet utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som detta förslag föranleder hos Skatteverket. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

Promemorians bedömning överensstämmer delvis med regeringens. Promemorians bedömning avser endast förslaget om uppgiftsskyldighet för fysiska personer som bedriver näringsverksamhet.

Remissinstanserna: *Skatteverket* bedömer att det finns stöd för den behandling av personuppgifter som förslaget om införande av en regional skattereduktion ger upphov till. Skatteverket anser emellertid att avsnittet om personuppgiftsbehandling bör omfatta hela lagförslaget och inte endast

Prop. 2019/20:175 den föreslagna uppgiftsskyldigheten. *Datainspektionen* har inte några synpunkter.

Skälen för regeringens bedömning: Den regionala skattereduktionen föreslås ges till fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i vissa uppräknade kommuner. De fysiska personer som har företag har rätt till skattereduktion bara om skattereduktionen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt kommissionens regelverk. I avsnitt 6.2 föreslås en uppgiftsskyldighet för de fysiska personer som har företag som de själva beskattas för resultatet av och som under en treårsperiod fått stöd av mindre betydelse överstigande sammanlagt 150 000 kronor. Dessa personer ska även lämna de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till regional skattereduktion. Det står mot den angivna bakgrunden klart att förslaget i denna lagrådsremiss om införande av en regional skattereduktion ger upphov till en sådan personuppgiftsbehandling av Skatteverket i beskattningsdatabasen som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning.

EU:s dataskyddsförordning är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsländer och ska tillämpas fr.o.m. den 25 maj 2018. Förordningen utgör den generella regleringen av personuppgiftsbehandling inom EU. För Skatteverkets personuppgiftsbehandling i beskattningsverksamheten finns lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen. Förutom vid behandling av personuppgifter om enskilda personer gäller vissa bestämmelser i lagen även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (se 1 kap. 1 § andra stycket).

Den rättsliga grunden för behandlingen hos Skatteverket är i första hand att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning (artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning). Den aktuella grunden för behandlingen är fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen. Den rättsliga grunden är fastställd i förordningen (2017:154) med instruktion för Skatteverket och i nuvarande och föreslagna bestämmelser i skatteförfarandelagen. De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning. Syftet med förslaget om att införa en regional skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden är att överbrygga de effekter som lägesnackdelarna medför i dessa delar av landet (se avsnitt 5.1). Enligt regeringen får den personuppgiftsbehandling som förslaget, som alltså rör en skattereduktion, medför anses stå i proportion till det eftersträlvade målet och ett eventuellt integritetsintrång.

Av 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår att uppgifter bl.a. får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter samt för revision och annan kontroll-

verksamhet. Av 2 kap. 2 § framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. Av bestämmelsen framgår också att uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. I 2 kap. 3 § och i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Den behandling av uppgifter som förslaget ger upphov till behövs vid myndighetens handläggning av ärenden som görs med stöd av skatteförfarandelagen och är tillåten enligt de ovan angivna bestämmelserna.

Sammanfattningsvis görs bedömningen att den personuppgiftsbehandling som förslaget om införande av en regional skattereduktion ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga reglering som finns på personuppgiftsområdet utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som förslaget föranleder hos Skatteverket. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 december 2020. Ändringarna i lagen om avräkning av utländsk skatt och i inkomstskattelagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019. Ändringarna i skatteförfarandelagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2020.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Inga remissinstanser har haft några synpunkter i denna del.

Skälen för regeringens förslag: De nya reglerna bör träda i kraft så snart som möjligt. Samtidigt är det lämpligt att låta bestämmelserna omfatta hela beskattningsår. Bestämmelserna om regional skattereduktion föreslås därför träda i kraft den 1 december 2020, men tillämpas för hela beskattningsåret 2020. Det är alltså fråga om retroaktiv lagstiftning till den skattskyldiges fördel.

Ändringarna i skatteförfarandelagen (2011:1244) är nödvändiga för att säkerställa att de fysiska personer som har företag uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt kommissionens regelverk. Dessa ändringar bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2020.

Offentligfinansiella effekter

Förslaget beräknas ha en offentligfinansiell effekt på -1,35 miljarder kronor. Eftersom skattesänkningen ges som en statlig skattereduktion påverkar förslaget inte kommunernas skatteintäkter.

Effekter för individer

Samtliga folkbokförda i det aktuella området har rätt till en skattereduktion på 1 675 kronor per år. För att kunna tillgodoräkna sig skattereduktionen krävs dock att det finns kommunal skatt att reducera. Totalt beräknas ca 810 000 personer få skattereduktionen under 2020. I stort sett alla som får skattereduktionen får också hela reduktionen.

Effekter för fysiska personer som har företag

Regelrådet för fram att det saknas en beskrivning av de administrativa kostnader som uppstår för fysiska personer som har företag och som behöver redovisa stöd som har mottagits, varför konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i denna del.

Som framgår av avsnitt 6.2 ska fysiska personer som har företag som de själva beskattas för resultatet av, och som i övrigt uppfyller villkoren för regional skattereduktion, i inkomstdeklarationen lämna uppgift om annat stöd av mindre betydelse överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. Dessa personer ska även lämna de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till regional skattereduktion.

Omkring 40 000 fysiska personer i det aktuella området har någon form av inkomst från näringsverksamhet. För cirka 37 000 av dessa överstiger näringsinkomsten 1 000 kronor. För cirka 15 000 personer utgör inkomsten från näringsverksamhet mer än hälften av den totala fastställda inkomsten och cirka 8 000 personer har uteslutande eller så gott som uteslutande inkomster från näringsverksamhet. Uppgifterna gäller för 2020.

Tidsåtgången för de moment som tillkommer för de fysiska personer som har företag och vars resultat de själva beskattas för är svår att beräkna, inte minst sett mot bakgrund av att de uppgifter som behöver lämnas i ett enskilt fall kan komma att variera mycket mellan olika personer. Ingen av de efterfrågade uppgifterna bör dock vara särskilt betungande att ta fram, särskilt med beaktande av att personerna redan bör ha fått stöd av mindre betydelse sedan tidigare. Den bör emellertid kunna uppskattas till 15 minuter per fysisk person som har företag som de själva beskattas för resultatet av. Det innebär att kostnaden per inkomstdeklaration med avseende på den regionala skattereduktionen kan beräknas till 85 kronor (givet en genomsnittlig timlön för en administratör på 340 kronor). Dessa administrativa kostnader uppvägs av de fördelar som de fysiska personer som har företag som de själva beskattas för resultatet av får genom skattereduktionen.

För fysiska personer som har företag som de själva beskattas för resultatet av och som inte har beviljats andra stöd av mindre betydelse, eller som har beviljats stöd av mindre betydelse understigande den

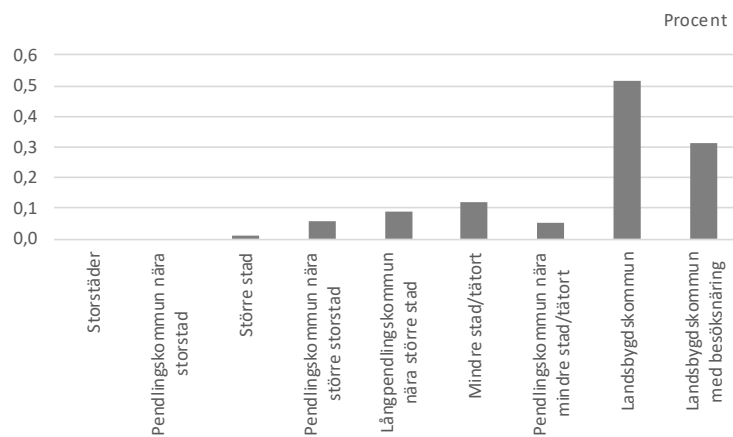
Fördelnings- och jämställdhetseffekter

Förslaget påverkar alla boende i det aktuella området som har kommunal inkomstskatt att reducera. Av de direkt berörda är cirka 49,4 procent kvinnor och 50,6 procent män. Den genomsnittliga skattereduktionen för de som får reduktion är knappt 1 675 kronor per år både för män och kvinnor.

Skattereduktionen föreslås ges med ett fast belopp om 1 675 kronor per år. Det innebär att skattereduktionen kommer att få störst procentuell betydelse för personer med låga inkomster. Fördelningsmässigt, sett till hela befolkningen, ökar den ekonomiska standarden mest i decilgrupp ett till fyra, något mindre i decilgrupp fem till nio och endast marginellt i den högsta decilgruppen.

Ur ett regionalt perspektiv blir den genomsnittliga effekten störst i landsbygdskommuner. I storstäder och dess pendlingskommuner är effekten obefintlig.

Diagram 1 Förändring av ekonomisk standard uppdelat på SKR:s kommungrupper



Sett ur ett jämställdhetsperspektiv, utslaget på samtliga individer i åldern 20 år och äldre, är den genomsnittliga förändringen för kvinnors individuella disponibla inkomst något större (0,06 procent) än för män (0,05 procent). Dessa effekter på den ekonomiska jämställdheten är, så som *Sundsvalls kommun* efterfrågar, beräknade med hänsyn tagen till könsfördelningen i det aktuella området. Reformen bidrar marginellt till att förstärka den ekonomiska jämställdheten.

Effekter för landsbygden

Skattereduktionen ges till boende i vissa specifika kommuner, se avsnitt 5.2. Dessa kommuner består till stor del av det som kan kallas landsbygd. Sänkt skatt för boende i dessa områden leder sannolikt till ökad konsumtion och kommer, i den utsträckning konsumtionen sker lokalt, på

Prop. 2019/20:175 så sätt vara positivt för det lokala näringslivet. En skattelättnad baserad på folkbokföring likt den som nu föreslås kan också antas på marginalen vara positivt för de berörda kommunernas attraktionskraft.

Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Införandet av en regional skattereduktion medför en ökad administration för Skatteverket. Det uppkommer merkostnader för Skatteverkets anpassning av datasystem samt för utbildning, informationsinsatser och framtagande av blanketter. Skatteverket kommer också att i viss utsträckning behöva hantera uppgifter angående rätten till den nya skattereduktionen manuellt. Skatteverkets statistik över bl.a. kommunal och statlig inkomstskatt redovisas i dag digitalt på myndighetens webbplats och innefattar statistik om olika reduktioner av inkomstskatten, vilket i framtiden även kommer att inkludera den föreslagna reduktionen.

Skatteverket beräknar att kostnaderna för ändringar på grund av införandet av en regional skattereduktion uppgår till 3,65 miljoner kronor i engångskostnader. Tillkommande kostnader för Skatteverket ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget innebär att det införs en ny skattereduktion som kan bli föremål för domstolsprövning. För de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms förslaget inte påverka måltillströmningen annat än marginellt och eventuella kostnadsökningar ska därför behandlas inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

En lagreglering, genom vilken rätten till skattereduktion knyts till den skattskyldiges hemvist, aktualiserar bestämmelserna om fri rörlighet på EU:s inre marknad. Den som saknar folkbokföring i Sverige kan ta del av skattesänkningen om personen är obegränsat skattskyldig här och hemortskommunen är en sådan som omfattas av förslaget. Förslaget innebär dock att begränsat skattskyldiga som exempelvis arbetar i ett för förslaget aktuellt område inte ges rätt till regional skattereduktion. I denna promemoria görs bedömningen att det inte rör sig om en sådan särbehandling som innebär att förslaget står i strid med EU:s regler om fri rörlighet. Detta eftersom en begränsat skattskyldig som är bosatt i ett annat medlemsland, men som arbetar i aktuellt område, objektivt sett kommer att befinna sig i samma situation som en i Sverige bosatt person som arbetar i samma område men som bor i en annan del av landet. Närmare överväganden i denna del finns i avsnitt 5.2.

Eftersom fysiska personer kan bedriva och själva beskattas för resultatet av verksamhet som enligt EU:s regler om statsstöd anses utgöra företag aktualiseras EU:s regler om statsstöd. I förslaget utgår skattereduktionen som ett stöd av mindre betydelse till dessa företagare. Det bör framför allt röra sig om handelsbolagsdelägare eller personer som bedriver enskild näringsverksamhet. Med hänsyn till det belopp som reduktionen uppgår till görs bedömningen att den i de allra flesta fall ryms inom de individuella tak som finns för stöd av mindre betydelse. För att säkerställa en kontroll av att dessa belopp inte överskrids införs en uppgiftsskyldighet för företagare som de senaste tre åren har tagit emot stöd överstigande ett visst

belopp. EU:s regler om statsstöd behandlas närmare i avsnitt 4.4 och överväganden om enskildas uppgiftsskyldighet behandlas i avsnitt 6.2. Prop. 2019/20:175

Förslaget bedöms även vara förenligt med EU:s dataskyddsförordning, se avsnitt 7.

Sammanfattningsvis bedöms förslaget vara förenligt med EU-rätten.

Övriga effekter

Förslaget bedöms inte ha några effekter för miljön. Inte heller bedöms förslaget ha några nämnvärda effekter för företagen eller näringslivet i stort utöver det som nämns under rubriken ”Effekter för landsbygden”.

Risk för folkbokföringsfel

Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande (Formas) och *Skatteverket* anser att det saknas en beskrivning av om skattereduktionen kan förväntas skapa incitament till felaktig folkbokföring.

Rätten till regional skattereduktion grundar sig normalt sett på var den skattskyldige är folkbokförd den 1 november året före beskattningsåret. Det finns därmed, som Skatteverket påpekar, en risk för att personer felaktigt folkbokför sig i kommuner som berättigar till skattereduktion alternativt underlåter att ändra folkbokföringsadress vid flytt från ett område som omfattas. Med hänsyn till skattereduktionens storlek och att kommunalskatterna i de berörda kommunerna är högre än genomsnittet i landet bedömer regeringen dock att risken för folkbokföringsfel till följd av de nya reglerna är begränsad. Den som lämnar oriktiga uppgifter till grund för folkbokföringen, eller som underlåter att anmäla ändrade uppgifter vid flytt, riskerar dessutom att dömas för folkbokföringsbrott (42 § folkbokföringslagen [1991:481]).

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

2 kap.

10 §

Ändringen i *andra stycket* innebär att regional skattereduktion enligt 67 kap. 34 och 35 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) vid beräkning av spärrbeloppet bara ska ske från kommunal inkomstskatt. Det är en följd av ändringen i 67 kap. 2 § *andra stycket* inkomstskattelagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *första punkten* framgår att lagändringen träder i kraft den 1 december 2020. Av *andra punkten* framgår att bestämmelsen tillämpas för det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

1 kap.

11 §

I paragrafens *tredje stycke* ges upplysningar om vilka skattereduktioner som finns. Ändringen är en följd av att nya bestämmelser införs och innebär att även den regionala skattereduktionen tas med i uppräknningen.

67 kap.

1 §

I paragrafens *första stycke* ges upplysningar om vilka bestämmelser i kapitlet som reglerar skattereduktion för fysiska respektive juridiska personer. Ändringen är en följd av att nya bestämmelser införs och innebär att en hänvisning görs till bestämmelserna om regional skattereduktion.

2 §

I paragrafens *första stycke* anges i vilken ordning skattereduktionerna ska göras när en skattskyldig har rätt till flera skattereduktioner. Bestämmelsen har kompletterats så att det framgår att skattereduktion för boende i vissa områden (regional skattereduktion) ska göras efter skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning men före skattereduktion för underskott av kapital.

Ändringen i *andra stycket* innebär att den regionala skattereduktionen endast ska räknas av mot kommunal inkomstskatt.

34 §

Paragrafen är ny och anger vilka personer som kan få regional skattereduktion samt skattereduktionens storlek

Av bestämmelsens *första stycke* framgår att fysiska personer har rätt till regional skattereduktion med 1 675 kronor om de den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i en kommun som anges i bilaga 67 till lagen. Bestämmelsen innebär att rätten till skattereduktion knyter an till reglerna om hemortskommun. De kommuner som räknas upp i bilagan motsvarar de som i sin helhet ingår i stödområde A eller B enligt förordningen (1999:1382) om stödområden för vissa regionala företagsstöd.

Av bestämmelsens *andra stycke* framgår att obegränsat skattskyldiga som saknar folkbokföring i landet den 1 november året före beskattningsåret har rätt till regional skattereduktion om hemortskommunen är en sådan som anges i den särskilda bilagan till lagen. Bestämmelsen innebär bland annat att den som flyttar till landet, stadigvarande vistas här eller har väsentlig anknytning hit också har rätt till regional skattereduktion under förutsättning att personen betalar kommunal inkomstskatt i en kommun som omfattas av förslaget.

Överväganden när det gäller vilka personer som har rätt till skattereduktion finns i avsnitt 5.2.

Paragrafen är ny och anger de inskränkningar som finns i rätten till regional skattereduktion.

Av paragrafens *första stycke* framgår att den som har företag bara har rätt till skattereduktion om reduktionen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse i den mening som avses i 32 och 33 §§. Bestämmelsen är en följd av att skattereduktionerna lämnas som ett stöd av mindre betydelse till fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för.

I 67 kap. 32 § första stycket inkomstskattelagen anges de förordningar som utgör kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse. Hänvisningen till villkoren i 32 § innebär att den som har ett företag som han eller hon själv beskattas för bara har rätt till skattereduktion om villkoren i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda. Det avser i första hand villkoret att skattereduktionerna ska rymmas inom ramen för det individuella tak som är tillämpligt.

I 67 kap. 33 § anges vilka villkor i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse som ska tillämpas om den skattskyldige bedriver verksamhet inom jordbrukssektorn eller inom fiskeri- och vattenbrukssektorn eller inom båda dessa sektorer och samtidigt bedriver verksamhet inom någon annan sektor. Hänvisningen innebär att de villkor som gäller för jordbrukssektorn ska tillämpas om den skattskyldige bedriver verksamhet inom denna sektor och inom någon annan sektor. Skattereduktionerna ska då rymmas inom ramen för det individuella taket för jordbrukssektorn. Om den skattskyldige bedriver verksamhet inom fiskerisektorn och inom någon annan sektor än jordbrukssektorn, gäller i stället att de villkor som gäller för fiskerisektorn ska tillämpas. Det innebär att skattereduktionerna då ska rymmas inom ramen för det individuella taket för fiskerisektorn. För det fall en skattskyldig bedriver verksamhet inom såväl jordbruks- som skogssektorn innebär hänvisningen till dessa villkor att det individuella taket för jordbrukssektorn är tillämpligt.

Begreppet företag har i denna paragraf samma innebörd som vid tillämpningen av kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse. Det omfattar därför varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och oavsett hur den finansieras. Ekonomisk verksamhet utgörs i sin tur av all verksamhet som består i att erbjuda varor eller tjänster på en viss marknad och oavsett om verksamheten bedrivs med vinstsyfte eller inte. Inom begreppet företag ryms alla de företag som ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet ("ett enda företag").

Av *andra stycket* framgår att dödsbon bara har rätt till skattereduktion för det beskattningsår som dödsfallet inträffade. Bestämmelsen inskränker huvudreglerna i 4 kap. 1 och 2 §§ inkomstskattelagen, av vilka det framgår att dödsbon efter personer som vid sin död var obegränsat skattskyldiga beskattas som fysiska personer.

Regelverket för stöd av mindre betydelse behandlas närmare i avsnitt 4.4. Övervägandena när det gäller dödsbon finns i avsnitt 5.2.

Av *första punkten* framgår att lagändringarna träder i kraft den 1 december 2020. Av *andra punkten* framgår att lagen tillämpas första gången det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

10.3 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

31 kap.

1 §

I paragrafen anges kapitlets innehåll. Ändringen är en följd av att en ny paragraf avseende uppgiftsskyldighet för fysiska personer som har företag som de själva beskattas för resultatet av, 33 c §, införs.

33 c §

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om uppgiftsskyldighet, och är en följd av att regional skattereduktion lämnas som ett stöd av mindre betydelse (se 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen).

Med begreppet företag avses detsamma som i 67 kap. 32 § andra stycket inkomstskattelagen, dvs. detsamma som vid tillämpning av kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse. Det omfattar varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och oavsett hur den finansieras. Ekonomisk verksamhet utgörs i sin tur av all verksamhet som består i att erbjuda varor och tjänster på en viss marknad. Det gäller oavsett om verksamheten bedrivs med vinstsyfte eller inte. Inom begreppet företag ryms alla de företag som ingår i en och samma intressegemenskap på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet ("ett enda företag").

En fysisk person som vid tillämpning av kommissionens bestämmelser om stöd av mindre betydelse anses ha företag, har rätt till skattereduktion bara om skattereduktionen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt nämnda regelverk.

För att Skatteverket ska kunna kontrollera att villkoren enligt kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse är uppfyllda, i första hand att de individuella taken inte överskrids, ska de fysiska personer som har företag lämna viss information till verket.

Enligt *första punkten* ska företagaren lämna uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som utgör sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse.

Enligt *andra punkten* ska företagaren lämna de övriga uppgifter om sådant stöd som avses i första punkten som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion. Det gäller t.ex. uppgift om andra företag som den fysiska personen står i intressegemenskap med på ett sådant sätt att de bör ses som en enhet eller uppgift om inom vilka sektorer som denne bedriver verksamhet.

Kommissionens regelverk för stöd av mindre betydelse behandlas i avsnitt 4.4. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges att lagen träder i kraft den 1 december 2020. Av *andra punkten* framgår att lagen tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2020.

Sammanfattning av promemorian Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden (regional skattereduktion)

I promemorian föreslås att en regional skattereduktion ska införas. Förslaget innebär att fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i vissa uppräknade kommuner, främst i Norrland och nordvästra Svealand, har rätt till en skattereduktion om 1 675 kronor per år att räkna av mot kommunal inkomstskatt.

Fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för, t.ex. enskilda näringsidkare och delägare i handelsbolag, har också rätt till skattereduktion under förutsättning att reduktionen uppfyller villkoren för att utgöra ett stöd av mindre betydelse enligt EU:s regelverk om sådant stöd. För dessa personer införs genom förslaget en skyldighet att i inkomstdeklarationen ange om andra stöd av mindre betydelse har tagits emot under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. Skyldigheten gäller dock endast om det stöd som har tagits emot överstiger 150 000 kronor.

Förslaget föreslås träda i kraft den 1 december 2020, men tillämpas från och med det beskattningsår som infaller efter den 31 december 2019.

Förslag till lag om ändring i lagen (1986:486) om
avräkning av utländsk skatt

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 10 § lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.10 §¹

Vid beräkning av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna ska den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna respektive den del som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna beräknas var för sig. Den statliga och kommunala inkomstskatt som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna (intäktsposter efter avdrag för kostnadsposter) ska anses utgöra så stor del av den skattskyldiges hela statliga respektive kommunala inkomstskatt på förvärvsinkomst, beräknad utan avräkning, som de utländska förvärvsinkomsterna utgör av den skattskyldiges sammanlagda förvärvsinkomst före allmänna avdrag, grundavdrag och sjöinkomstsvdrag. Motsvarande gäller i tillämpliga delar vid beräkning av den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion. Skattereduktion enligt 67 kap. 5–9 d §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion. Skattereduktion enligt 67 kap. 5–9 h §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

Om en skattskyldig enligt 2 § första stycket 4 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska betala avkastningsskatt gäller följande. Vid beräkningen av spärrbeloppet ska, vid bestämmande enligt första stycket av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna, avkastningsskatt likställas med statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst.

¹ Senaste lydelse 2017:1203.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

Häri genom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 1 kap. 11 § och 67 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 67 kap. 9 e–9 h §§, en ny bilaga, bilaga 67, och närmast efter 67 kap. 9 d § och närmast före 67 kap. 9 e–9 g §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 §²

Bestämmelser om hur skatten ska beräknas finns i 65 kap.

Bestämmelser om beräkning av skatt på ackumulerad inkomst finns i 66 kap.

Bestämmelser om skatte-
reduktion för underskott av kapital,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, allmän pensionsavgift,
sjöinkomst, hushållsarbete, gåva
och mikroproduktion av förnybar el
finns i 67 kap.

Bestämmelser om skatte-
reduktion för underskott av kapital,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, *boende i vissa områden*
(*regional skattereduktion*), allmän
pensionsavgift, sjöinkomst, hus-
hållsarbete, gåva och mikro-
produktion av förnybar el finns i
67 kap.

67 kap.

2 §³

Skattereduktion ska göras för
sjöinkomst, allmän pensionsavgift,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, underskott av kapital,
hushållsarbete, gåva och mikro-
produktion av förnybar el i nu
nämnd ordning.

Skattereduktion ska räknas av
mot kommunal och statlig inkomst-
skatt som beräknats enligt 65 kap.,
mot statlig fastighetsskatt enligt
lagen (1984:1052) om statlig
fastighetsskatt samt mot kommunal
fastighetsavgift enligt lagen
(2007:1398) om kommunal

Skattereduktion ska göras för
sjöinkomst, allmän pensionsavgift,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, *boende i vissa områden*
(*regional skattereduktion*), under-
skott av kapital, hushållsarbete,
gåva och mikroproduktion av
förnybar el i nu nämnd ordning.

Skattereduktion ska räknas av
mot kommunal och statlig inkomst-
skatt som beräknats enligt 65 kap.,
mot statlig fastighetsskatt enligt
lagen (1984:1052) om statlig
fastighetsskatt samt mot kommunal
fastighetsavgift enligt lagen
(2007:1398) om kommunal

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2019:454.

³ Senaste lydelse 2019:454.

Prop. 2019/20:175 fastighetsavgift. Skattereduktion
Bilaga 2 enligt 5–9 d §§ ska dock räknas av
endast mot kommunal inkomst-
skatt.

fastighetsavgift. Skattereduktion
enligt 5–9 h §§ ska dock räknas av
endast mot kommunal inkomst-
skatt.

Regional skattereduktion

Vilka som kan få regional skattereduktion

9 e §⁴

Rätt till skattereduktion enligt 9 f–9 h §§ har fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i en kommun som anges i bilaga 67.

Skattereduktionens storlek

9 f §⁵

Skattereduktionen uppgår till 1 675 kronor.

Stöd av mindre betydelse

9 g §⁶

Fysiska personer som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren för stöd av mindre betydelse enligt

1. kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

2. kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

⁴ Tidigare 9 e § upphävd genom 2019:128.

⁵ Tidigare 9 f § upphävd genom 2019:128.

⁶ Tidigare 9 g § upphävd genom 2019:128.

3. kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbruks-sektorn.

Med företag avses vid tillämpningen av denna paragraf detsamma som vid tillämpningen av de förordningar som anges i första stycket.

9 h §⁷

Vid bedömningen av om skattereduktionen enligt 9 g § anses vara stöd av mindre betydelse ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd inom sektorn för primärproduktion av jordbruks-produkter, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor, och

2. stöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, om den som begär skattereduktion bedriver verksamhet både inom denna sektor och inom någon annan sektor än sektorn för primär-produktion av jordbruksprodukter.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
 2. Lagen tillämpas första gången för det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

⁷ Tidigare 9 h § upphävd genom 2019:128.

Kommuner som avses i 67 kap. 9 e §:

Dalarnas län: Avesta, Gagnefs, Hedemora, Leksands, Ludvika, Malung-Sälens, Mora, Orsa, Rättviks, Smedjebackens, Sätters, Vansbro och Älvdalens kommuner.

Gävleborgs län: Bollnäs, Hudiksvalls, Ljusdals, Nordanstigs, Ockelbo, Ovanåkers och Söderhamns kommuner.

Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds, Åre och Östersunds kommuner.

Norrbottnens län: Arjeplogs, Arvidsjaur, Bodens, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Piteå, Älvsbyns, Övertorneå och Övertorneå kommuner.

Värmlands län: Arvika, Eda, Filipstads, Hagfors, Munkfors, Storfors, Sunne, Säffle, Torsby och Årjängs kommuner.

Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Nordmalings, Norsjö, Robertsfors, Skellefteå, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns, Vännäs och Åsele kommuner.

Västernorrlands län: Härnösands, Kramfors, Sollefteå, Timrå, Ånge och Örnsköldsviks kommuner.

Västra Götalands län: Bengtsfors, Dals-Eds, Färgelanda, Melleruds och Åmåls kommuner.

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 31 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 31 kap. 33 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om

- uppgifter som ska lämnas i samtliga inkomstdeklarationer (2 och 3 §§),
- uppgifter som fysiska personer och dödsbon ska underrättas om och godkänna eller lämna (4 och 5 §§),
- uppgift som ska lämnas om inkomstslaget tjänst (6 §),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget näringsverksamhet (7–15 a §§),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget kapital (16–19 b §§),
- uppgift om tillkommande belopp (20 §),
- uppgifter om vissa andelsavyttringar m.m. (21–24 §§),
- uppgifter för beräkning av egenavgifter (25 och 26 §§),
- uppgifter som fåmansföretag samt företagsledare och delägare ska lämna (27–29 §§),
- uppgift om tillskott och uttag (30 §),
- uppgift om betalning till utlandet (31 §),
- uppgift om ekonomiska föreningar ska lämna (32 §),
- uppgifter om skattereduktion (33–33 b §§), och
- uppgifter om prissättningsbesked (34 §).

33 c §²

En person som avses i 67 kap. 9 g § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

1. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i
– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämp-

¹ Senaste lydelse 2019:129.

² Tidigare 33 c § upphävd genom 2019:129.

ningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, och

2. de övriga uppgifter om sådant stöd som avses i 1 som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
 2. Lagen tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2020.

Efter remiss har yttranden kommit in från Arbetsförmedlingen, Bodens kommun, Datainspektionen, Ekonomistyrningsverket, Filipstads kommun, Forshaga kommun, Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande (Formas), Företagarna, Försäkringskassan, Förvaltningsrätten i Luleå, Hela Sverige ska leva, Kammarkollegiet, Kammarrätten i Göteborg, Konjunkturinstitutet, Konkurrensverket, Kronofogdemyndigheten, Landsorganisationen i Sverige (LO), Lantbrukarnas riksförbund (LRF), Länsstyrelsen i Dalarnas län, Länsstyrelsen i Kalmar län, Länsstyrelsen i Norrbottens län, Länsstyrelsen i Värmlands län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Migrationsverket, Mullsjö kommun, Näringslivets skattedelegation, Pensionsmyndigheten, Piteå kommun, Regelrådet, Region Gävleborg, Region Halland, Region Norrbotten, Region Värmland, Skatteverket, Statskontoret, Sundsvalls kommun, Svenskt Näringsliv, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR), Tillväxtverket, Tjänstemännens Centralorganisation (TCO), Töreboda kommun, Umeå universitet och Örebro universitet.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att yttra sig: Bengtsfors kommun, Borlänge kommun, Botkyrka kommun, De små kommunernas samverkan (SmåKom), Falu kommun, Företagarförbundet Fria Företagare, Gullspångs kommun, Gävle kommun, Göteborgs kommun, Internationella handelshögskolan i Jönköping, Laxå kommun, Luleå kommun, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser, Mörbylånga kommun, Nordregio, Nybro kommun, Nyköpings kommun, Näringslivets regelnämnd, Ockelbo kommun, Ragunda kommun, Region Gotland, Region Kalmar, Region Västerbotten, Riksdagens ombudsmän, Riksrevisionen, Robertsfors kommun, Skinnskattebergs kommun, Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO), Tanums kommun, Umeå kommun, Uppsala kommun, Vellinge kommun, Vetlanda kommun, Östersunds kommun och Överkalix kommun.

Yttrande har dessutom kommit in från Akademikerförbundet SSR.

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 10 § lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap. **10 §¹**

Vid beräkning av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna ska den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna respektive den del som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna beräknas var för sig. Den statliga och kommunala inkomstskatt som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna (infäktsposter efter avdrag för kostnadsposter) ska anses utgöra så stor del av den skattskyldiges hela statliga respektive kommunala inkomstskatt på förvärvsinkomst, beräknad utan avräkning, som de utländska förvärvsinkomsterna utgör av den skattskyldiges sammanlagda förvärvsinkomst före allmänna avdrag, grundavdrag och sjöinkomstavdrag. Motsvarande gäller i tillämpliga delar vid beräkning av den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion. Skattereduktion enligt 67 kap. 5–9 d §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion. Skattereduktion enligt 67 kap. 5–9 d, 34 och 35 §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

Om en skattskyldig enligt 2 § första stycket 4 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska betala avkastningsskatt gäller följande. Vid beräkningen av spärrbeloppet ska, vid bestämmande enligt första stycket av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska

inkomsterna, avkastningsskatt likställas med statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst. Prop. 2019/20:175
Bilaga 4

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 1 kap. 11 § och 67 kap. 1 och 2 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas två nya paragrafer, 67 kap. 34 och 35 §§, en ny
bilaga, bilaga 67, och närmast före 67 kap. 34 § en ny rubrik av följande
lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 §²

Bestämmelser om hur skatten ska beräknas finns i 65 kap.
Bestämmelser om beräkning av skatt på ackumulerad inkomst finns i
66 kap.

Bestämmelser om skatte-
reduktion för underskott av kapital,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, allmän pensionsavgift,
sjöinkomst, hushållsarbete, gåva
och mikroproduktion av förnybar el
finns i 67 kap.

Bestämmelser om skatte-
reduktion för underskott av kapital,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, *boende i vissa områden*
(*regional skattereduktion*), allmän
pensionsavgift, sjöinkomst, hus-
hållsarbete, gåva och mikro-
produktion av förnybar el finns i
67 kap.

67 kap.

1 §³

I detta kapitel finns bestämmelser
om skattereduktion för fysiska
personer i 2–33 §§ och för juridiska
personer i 2 och 27–33 §§.

I detta kapitel finns bestämmelser
om skattereduktion för fysiska
personer i 2–35 §§ och för juridiska
personer i 2 och 27–33 §§.

Skattereduktion ska anges i hela krontal så att öretal faller bort.

2 §⁴

Skattereduktion ska göras för
sjöinkomst, allmän pensionsavgift,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, underskott av kapital,
hushållsarbete, gåva och mikro-
produktion av förnybar el i nu
nämnd ordning.

Skattereduktion ska göras för
sjöinkomst, allmän pensionsavgift,
arbetsinkomst (jobbskatteavdrag),
sjukersättning och aktivitets-
ersättning, *boende i vissa områden*
(*regional skattereduktion*), under-
skott av kapital, hushållsarbete,
gåva och mikroproduktion av
förnybar el i nu nämnd ordning.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2019:454.

³ Senaste lydelse 2019:454.

⁴ Senaste lydelse 2019:454.

Skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt som beräknats enligt 65 kap., mot statlig fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt samt mot kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Skattereduktion enligt 5–9 d §§ ska dock räknas av endast mot kommunal inkomstskatt.

Skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt som beräknats enligt 65 kap., mot statlig fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt samt mot kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Skattereduktion enligt 5–9 d, 34 och 35 §§ ska dock räknas av endast mot kommunal inkomstskatt.

Regional skattereduktion

34 §

Rätt till skattereduktion med 1 675 kronor har fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i en kommun som anges i bilaga 67.

Rätt till skattereduktion har även obegränsat skattskyldiga som saknar folkbokföring i Sverige den 1 november året före beskattningsåret, om hemortskommunen är en sådan som anges i bilaga 67.

35 §

Den som har företag har rätt till skattereduktion bara om reduktionen uppfyller villkoren för att anses vara stöd av mindre betydelse i den mening som avses i 32 och 33 §§.

Dödsbon har inte rätt till skattereduktion för senare år än det år då dödsfallet inträffade.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
 2. Lagen tillämpas första gången för det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2019.

Kommuner som avses i 67 kap. 34 §:

Dalarnas län: Avesta, Gagnefs, Hedemora, Leksands, Ludvika, Malung-Sälens, Mora, Orsa, Rättviks, Smedjebackens, Sätters, Vansbro och Älvdalens kommuner.

Gävleborgs län: Bollnäs, Hudiksvalls, Ljusdals, Nordanstigs, Ockelbo, Ovanåkers och Söderhamns kommuner.

Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds, Åre och Östersunds kommuner.

Norrbottnens län: Arjeplogs, Arvidsjaur, Bodens, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Piteå, Älvsbyns, Övertorneå och Övertorneå kommuner.

Värmlands län: Arvika, Eda, Filipstads, Hagfors, Munkfors, Storfors, Sunne, Säffle, Torsby och Årjängs kommuner.

Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Nordmalings, Norsjö, Robertsfors, Skellefteå, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns, Vännäs och Åsele kommuner.

Västernorrlands län: Härnösands, Kramfors, Sollefteå, Timrå, Ånge och Örnsköldsviks kommuner.

Västra Götalands län: Bengtsfors, Dals-Eds, Färgelanda, Melleruds och Åmåls kommuner.

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 31 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 31 kap. 33 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om

- uppgifter som ska lämnas i samtliga inkomstdeklarationer (2 och 3 §§),
- uppgifter som fysiska personer och dödsbon ska underrättas om och godkänna eller lämna (4 och 5 §§),
- uppgift som ska lämnas om inkomstslaget tjänst (6 §),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget näringsverksamhet (7–15 a §§),
- uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget kapital (16–19 b §§),
- uppgift om tillkommande belopp (20 §),
- uppgifter om vissa andelsavyttringar m.m. (21–24 §§),
- uppgifter för beräkning av egenavgifter (25 och 26 §§),
- uppgifter som fåmansföretag samt företagsledare och delägare ska lämna (27–29 §§),
- uppgift om tillskott och uttag (30 §),
- uppgift om betalning till utlandet (31 §),
- uppgift om ekonomiska föreningar ska lämna (32 §),
- uppgifter om skattereduktion (33–33 b §§), och
- uppgifter om prissättningsbesked (34 §).

33 c §²

En person som avses i 67 kap. 35 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna
1. uppgift om annat stöd överstigande sammanlagt 150 000 kronor som har beviljats under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som anses vara sådant stöd av mindre betydelse som avses i
– kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämp-

¹ Senaste lydelse 2019:129.

² Tidigare 33 c § upphävd genom 2019:129.

ningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, eller

– kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, och

2. de övriga uppgifter om sådant stöd som avses i 1 som Skatteverket behöver för att kunna bedöma rätten till skattereduktion.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.
 2. Lagen tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2020.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2020-05-25

Närvarande: F.d. justitierådet Ella Nyström samt justitieråden Per Classon och Stefan Johansson

Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden – regional skattereduktion

Enligt en lagrådsremiss den 14 maj 2020 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt,
2. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229), och
3. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Sara Hemlin och departementssekreteraren Gabriel Cleverdahl.

Förslagen föranleder följande yttrande.

I lagrådsremissen föreslås att regler om en regional skattereduktion ska införas i inkomstskattelagen (1999:1229). Fysiska personer som den 1 november året före beskattningsåret är folkbokförda i vissa kommuner, huvudsakligen belägna i Norrland och nordvästra Svealand, eller – utan att vara folkbokförda i Sverige – betalar kommunal inkomstskatt i en av dessa kommuner, föreslås få en skattereduktion med 1 675 kronor per år som räknas av mot den kommunala inkomstskatten. Den årliga offentliga finansiella kostnaden beräknas till 1,35 miljarder kronor.

För fysiska personer som har företag vars resultat de själva beskattas för, t.ex. enskilda näringsidkare och delägare i handelsbolag, föreslås särskilda villkor gälla. Skattereduktion ges bara om reduktionen uppfyller villkoren för att utgöra ett stöd av mindre betydelse enligt EU:s regelverk om sådant stöd. För dessa personer föreslås därför kompletterande regler i skatteförfarandelagen (2011:1244) om skyldighet att lämna uppgift om andra stöd av mindre betydelse som tagits emot under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren, förutsatt att stödet sammanlagt överstiger 150 000 kronor.

Syftet med skattereduktionen uppges vara att överbrygga effekterna av lägesnackdelarna för de som bor i vissa glest befolkade områden. Det anges att reduktionen ska bidra till att uppfylla de mål som ställts upp för en sammanhållen landsbygdpolitik.

Riksdagen antog 2015 riktlinjer för skattepolitiken (prop. 2014/15:100 avsnitt 5.5) som innefattar ett antal vägledande principer. Det framhålls att en viktig princip, som bidrar till ett legitimt och rättvist skattesystem, är

att skatteregler ska vara generella. Avsteg från denna princip kan i vissa fall motiveras av explicita krav på styrning eller av samhällsekonomiska effektivitetsskäl. Skatteutgifter, dvs. stöd på budgetens inkomstsida, bör i första hand undvikas. I undantagsfall kan administrativa kostnader motivera att skatteutgifter väljs framför stöd på budgetens utgiftssida.

Det remitterade förslaget innebär införande av ytterligare ett avsteg från de generella skattereglerna i inkomstskattelagen med åtföljande ökad komplexitet i skattesystemet. Åtgärden innebär även ökad administration och uppgiftsskyldighet i skatteförfarandet med åtföljande kostnader för såväl Skatteverket som fysiska personer som har ett företag. I remissen saknas en tillfredsställande analys av och motivering till valet av att ge stödet på statsbudgetens inkomstsida genom den aktuella åtgärden istället för att ge stödet genom åtgärder på budgetens utgiftssida, vilket är huvudregeln enligt de skattepolitiska riktlinjerna. Synpunkter av liknande slag har också framförts av flera remissinstanser.

Mot denna bakgrund, och givet villkoret att en åtgärd ska vara samhällsekonomiskt effektiv, måste det enligt Lagrådets mening ifrågasättas om det remitterade förslaget kan motiveras utifrån de skattepolitiska riktlinjerna och om det kan antas tillgodose det angivna syftet på ett adekvat sätt. Dessa frågeställningar bör behandlas mer ingående under den fortsatta beredningen.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 juni 2020

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Johansson, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Andersson, Bolund, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Eriksson, Linde, Ekström, Eneroth, Nilsson, Ernkrans, Lindhagen, Lind, Hallberg, Nordmark, Micko

Föredragande: statsrådet Andersson

Regeringen beslutar proposition Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden – regional skattereduktion